

Boris JAGODIČ

osebnost mojega kraja

(RAZISKOVALNA NALOGA)

Avtorice:

Ana AŠIČ, 9.a
Janja JURAK, 9.a
Nuša KRAJNC, 9.b

Mentorica:

Jana DRAKSLER, prof. mat. in fiz.

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, marec 2011

KAZALO

	stran
KAZALO SLIK	3
POVZETEK	4
UVOD	5
OTROŠTVO	6
ŠOLANJE	11
SLUŽBOVANJE	15
DRUŽINA	33
NAGRADE IN PRIZNANJA	36
DRUGI O BORISU JAGODIČU	37
BIBLIOGRAFIJA	38
ZAKLJUČEK	58
ZAHVALA	59
VIRI IN LITERATURA	60

KAZALO SLIK

slika številka

1	BORIS JAGODIČ Z RAZISKOVALKAMI (2011)
2	BABICA MARIJA LETA 1907
3	DRUŽINA ADAMIČ Z GOSTI NA DOMAČI KMETIJI (1932)
4	DED IN BABICA OB ZLATI POROKI
5	PRED NOVO HIŠO MED GRADNJO (okrog leta 1960)
6	OB SAVINJI (okrog leta 1960)
7	NA BAZENU (okrog leta 1962)
8	MED RASTLINAMI NA DOMAČEM VRTU (okrog leta 1960)
9	SPOMIN NA CVETOČE ČEŠNJE (okrog leta 1960)
10	TETA VIDA Z BABICO NA DOMAČEM VRTU (okrog leta 1955)
11	BORISOVA ILUSTRACIJA AŠKERČEVE PESMI BRODNIK (okrog 1958)
12	POSTAVNA ŠPORTNA EKIPA (1962)
13	OB DOMAČEM KLAVIRJU (okrog leta 1960)
14	RAZSTAVA V LITERARNI OMARICI (1962)
15	MED POHODOM ČEZ POHORJA (1963)
16	S TETO VIDO V DUBROVNIKU (1964)
17	EDEN PRVIH ČLANKOV V KMEČKEM GLASU (1972)
18	SEZNAM DIPLOMANTOV IZ FARMACEVTSKEGA VESTNIKA (1972)
19	MED MEŠANJEM ČAJNE MEŠANICE (1983)
20	BORIS Z ENO OD »REŠENIH« KNJIG (2011)
21	ZNAMENITI ZVEZEK V BORISOVIH ROKAH (2011)
22	MED DELOM V LEKARNI V ZDRAVSTVENEM DOMU (2010)
23	BORIS JAGODIČ NA KARIKaturi (2011)
24	EDEN OD PRVIH ČLANKOV V NOVEM TEDNIKU (1972)
25	EDEN OD NASVETOV V NOVEM TEDNIKU (1974)
26	ČLANKA, OBJAVLJENA V 7D
27	EDEN OD BORISOVIH RECEPTOV ZA BOŽIČNO VEČERJO (1999)
28	MED KONTAKTNO ODDAJO NA RADIU CELJE
29	NASLOVNICA JAGODIČEVE KNJIGE
30	ENA OD RISB V KNJIGI
31	KNJIGA CRÄUTER IZ LETA 1580
32	ENA OD PRDSTAVITEV V KNJIGI
33	MED PREDSTAVITVIJO KNJIGE (2004)
34	PREDSTAVITEV PODLESKA V NOVEM TEDNIKU (1999)
35	MESTNI SVETNIKI (2010)
36	S SOPROGO NA VSAKOLETNEM SPREJEMU PRI ŽUPANU (2006)
37	POROČNA FOTOGRAFIJA (1971)
38	NA DRUŽINSKEM SPREHODU OB SAVINJI (okrog 1978)
39	Z ENIM OD NOVIH VLAKOV (2011)
40	BUČE VELIKANKE Z DOMAČEGA VRTA
41	DRUŽINSKI SONČKI (2010)
42	MINAŘIKOVO PRIZNANJE
43	RAZISKOVALKE PRI DELU V KNJIŽNICI (2011)

POVZETEK

Boris Jagodič se je rodil v Ljubljani, a je, po nesrečnem spletu okoliščin, že po enem letu, ko se je preselil k dedu in babici v Celje, postal Celjan.

Ded, kasneje pa tudi odlični profesorji naravoslovja, so ga navdušili za proučevanje zdravilnih rastlin. Zdravilnim rastlinam je posvetil celo življenje. Proučeval je, kateri del rastline je najbolj učinkovit in v katerem letnem času je rastlina najbolj učinkovita. Svoja spoznanja je skrbno beležil ter jih objavljajal v tedenskih rubrikah v različnih časopisih ter tako ljudi seznanjal z uporabo in delovanjem zdravilnih zelišč. Izdal je tudi knjigo Zdravilne zeli najboljše blago za zdravo telo, ki je kot nekakšen učbenik o uporabi zdravilnih zeli.

S svojimi zapisi in nasveti je mnoge ljudi prepričal, da se lahko drobne zdravstvene težave pogosto lajšajo s pomočjo čajnih mešanic, narejenih iz posušenih zdravilnih zeli.

slika 1: BORIS JAGODIČ Z RAZISKOVALKAMI
(2011; fotografija je last raziskovalk)

UVOD

Tudi letos smo želele nadaljevati s sklopom nalog Osebnost mojega kraja, ki jih na naši šoli predstavljamo že vrsto let.

Naša mentorica nam je predlagala, da v obdobju, ko ljudje dajejo zdravilnim rastlinam vedno večji pomen, predstavimo življenjsko zgodbo znanega celjskega farmacevta, gospoda Borisa Jagodiča, ki je svoje življenje posvetil proučevanju zdravilnih rastlin. Ideja se nam je zdela zanimiva, zato smo se s predlogom strinjale.

Naša mentorica je opravila uvodne razgovore z njim, me pa smo pobrskale po literaturi, ki pa je, žal, zelo skromna. Z rahlo negotovostjo smo se odpravile h gospodu Jagodiču, ki nas je prijazno sprejel v svojem domu na Kopitarjevi ulici v Celju. Kmalu smo ugotovile, da mu gre beseda težko iz ust, ko je potrebno govoriti o žalostni življenjski zgodbi, da pa je toliko bolj zgovoren, ko beseda nanese na zdravilne rastline.

Pri svojem delu smo se seznanile z različnimi metodami raziskovalnega dela:

- intervjuvanje
- anketiranje
- zbiranje literature in slikovnega materiala
- prebiranje literature in urejanje zbranega gradiva
- fotografiranje
- delo v knjižnici
- delo z računalnikom.

Predvidevale smo:

- da je v svoji dolgoletni karieri pomagal mnogim Celjanom pri premagovanju njihovih težav,
- da je v Celju prepoznavna osebnost,
- da je objavil veliko člankov, v katerih je ljudi seznanjal z zdravilnimi rastlinami,
- da je dovolj pomemben Celjan, da si zasluži predstavitev v naši nalogi.

Pri našem delu smo naleteli na nekaj težav, saj obstaja zelo malo pisnih virov o njegovem življenju, njegovi članki pa so tako številni, da smo se pri iskanju in urejanju bibliografije znašle pred nerešljivo nalogo, ker v naši knjižnici nimajo vseh časopisov, v katerih je objavljala, v digitalni obliki pa tudi še ni vseh, ki smo jih potrebovale. Žal tudi gospod Jagodič ni vodil evidence o objavljenih člankih, tako da bo potrebno ta del naloge še dopolniti.

Ob koncu smo ugotovile, da je bila naša odločitev, da kot osebnost našega kraja predstavimo gospoda Borisa Jagodiča, pravilna, saj je eden najbolj znanih celjskih farmacevtov, ki je ves čas svojega službovanja z različnimi zapisi, predavanji in nasveti ljudi ozaveščal o pravilni uporabi zdravilnih rastlin in njihovih pripravkov, mnogim pomagal pri premagovanju različnih težav, opozarjal na možnosti zastrupitev, predvsem pa skrbel, da ljudje niso pozabili na pomen tradicionalne medicine.

Še danes, ko je uradno že upokojen, pa rad priskoči na pomoč v Celjskih lekarnah, kadar imajo težave pri kadrih.

OTROŠTVO

Boris Jagodič se je rodil 5. marca 1944 v Ljubljani.

Čas, v katerem se je rodil, je bil žalosten, saj je vihrala II. svetovna vojna. Stari starši po očetovi strani so pred vojno živeli v Celju, kjer je bil ded Josip Jagodič ugleden trgovec. Imel je trgovino z mešanim blagom v Gubčevi ulici. O njem je v svoji knjigi Veliki voz pisal Miloš Mikeln:

»... Občasni živio klici s ceste so bili edini pridušeni zvok v prostoru, nihče niti kozarca ni premaknil.

Naposled se je oglasil trgovec Jagodič: »Kaj pa potlej lahko naredimo?«

Korošec se je trudno nasmehnil. »Molimo za mir in upamo, da se bo Hitler, če res ne bo šlo brez še ene velike vojne, vendarle obrnil na vzhod. Enako, kot upajo Angleži in Francozi. Samo to lahko naredimo, gospod ... gospod ...«

»Jagodič, če dovolite! Jagodič. Trgovina z mešanim blagom Jagodič. Ravnokar smo odprli moderen trgovski lokal v središču mesta! Tu na Bregu pa najbližji sosed gospoda senatorja Vidoviča!«

Vidoviču je postalo kar malo hudo za svojega soseda. »Človek dobrega srca, moj sosed Jagodič.« (Miloš Mikeln: Veliki voz, stran 156).

Ded Josip je bil eden prvih trgovcev, ki je uvedel plačevanje enkrat mesečno. Vse nakupe posameznih strank so beležili v knjižico in enkrat mesečno obračunavali.

Babica in ded sta imela pet otrok (en sin je umrl kot dojenček). Sin Boris, Borisov oče, je že pred vojno v Ljubljani študiral medicino, ostali trije (Vida, Marjan in Marija) pa so živeli pri starših.

Ker so bili zavedni Slovenci, so jih že aprila 1941 zaprli v celjski Stari pisker in jim zaplenili vse imetje.

Babica Marija (rojena Kmecl; sorodnica soproge gospoda Janka Orožna, celjskega zgodovinarja, ki je za Kmeclov rod izdelal družinski rodovnik, ki sega vse do leta 1600), ki je nekako slutila prihajajočo nevarnost, je z najmlajšo hčerko Marijo v naglici odšla iz mesta. Ujeli sta zadnji vlak in se odpeljali v Ljubljano k sinu Borisu, ki je imel v stavbi na Škofijski ulici najeto sobo. Mnogi so v tistem času bežali v Ljubljano, saj so Ljubljano okupirali Italijani, ki niso bili tako kruti kot Nemci.

slika 2: BABICA MARIJA LETA 1907
(fotografija je last g. Jagodiča)

Pri Borisu, ki je bil takrat že absolvent medicine, je živelo tudi njegovo dekle, Ana Adamič, s katero sta se kasneje poročila.

Med tem so deda s hčerko Vido in sinom Marjanom izselili v Beograd v Srbiji. V Beogradu so bili izseljeni tudi sorodniki, družina Orožnovih. Med enim od bombnih napadov se je Jagodičev sin Marjan želel skriti v zaklonišče, a do njega ni prišel, saj ga je že na stopnišču ubila bomba, ki je razstrelila ravno tisto stopnišče. Tako je ob dedu ostala le še teta Vida.

Oče Boris in mati Ana sta se med vojno v Ljubljani poročila. Kmalu po poroki je oče odšel v partizane in novembra 1943 padel. Ko se je marca 1944 rodil mali Boris, je Ana z dojenčkom ostala pri moževi mami in njeni hčerki. Skupaj so pričakali osvoboditev.

Po osvoboditvi so se Jagodičevi počasi vračali v Celje – babica s hčerko in malim Borisom iz Ljubljane in ded s hčerko Vido iz Beograda. Boris trdi, da je od takrat Celjen.

Mati Ana, najmlajša sestra ameriškega pisatelja slovenskega rodu Louisa Adamiča, ki je težko prenesla možovo smrt, je malega Borisa pustila v oskrbi pri babici in dedku v Celju, kjer ga je le redko obiskovala.

Louis Adamič je v svoji knjigi Orel in korenine, v zgodbi Moja družina po vojni, opisal srečanje z najmlajšo sestro in njenim sinom Borisom: »... Še neki drug deček, Boris, tršati, kodrasti petletni sin moje najmlajše sestre Anice, me je pozdravil z vzdignjeno pestjo in z izjavo: »Jaz sem Titov!« Njegovega očeta, partizanskega zdravnika, so sovražniki ujeli in ubili dva meseca pred dečkovim rojstvom, malo pred koncem vojne.« (Louis Adamič: Orel in korenine, stran 116). O Borisu je v isti knjigi pripovedovala tudi teta Polda: »... Ampak poglej Anico, mlada ženska in že vdova! Z vsako minuto jo sin spominja mrtvega moža. Ali ni čudovit ta njen Boris? Anica je prišla včeraj k meni in ga pripeljala s seboj. Prva stvar, ki jo je rekel, je bila: »Jaz sem Titov!« in hkrati je vzdignil drobceno pest. O, srce mi je zaigralo ob pogledu nanj! Ne morem dvomiti o tem, da bo imel boljše življenje, kakor smo ga imeli mi in mati.« (Louis Adamič: Orel in korenine, stran 136)

slika 3: DRUŽINA ADAMIČ Z GOSTI NA DOMAČI KMETIJI
(ob Louisovem obisku leta 1932; slika je iz knjige Orel in korenine, stran 152;
v ospredju stara mama, stari oče sedi tretji z desne)

Boris je pri dedu in babici preživel srečno otroštvo.

slika 4: DED IN BABICA OB ZLATI POROKI
(fotografija je last g. Jagodiča)

Rad se spominja velikega vrta češenj, ki je v središču Celja (kasneje je tam stala veleblagovnica T) vabil, tako s cvetovi kot kasneje s sočnimi sadeži. Bil je vesel, če mu je stara lastnica dovolila odtrgati sočni sadež.

Za otroke je bil vabljen tudi potoček Koprivnica, ki je danes speljan v kanale, včasih pa je otrokom nudil številne možnosti za preživljanje prostega časa. Boris se spominja, da je nekoč s torbo vred padel v Koprivnico. Doma so potem posušili njega in torbo z vsebino. V spominu mu je ostala tudi zima leta 1951, ko je zapadlo okrog 1,5 m snega in je bila Slovenija skoraj paralizirana. Otroci pa so, kljub mrazu, uživali v zimskih radostih. Pogosto so obiskovali tudi drsališče v mestnem parku. Drsalke so si kar z vijaki pritrdili na čevlje.

Ko so odprli gostilno Koper, so na vrtu pekli tudi čevapčiče. Boris, ki je živel v soseščini, je kuharici pogosto pomagal pihati žerjavico. Za trud je bil večkrat nagrajen s kakšnim priboljškom.

Ker je ded želel spremeniti okolje, so leta 1954 začeli graditi hišo ob Savinji.

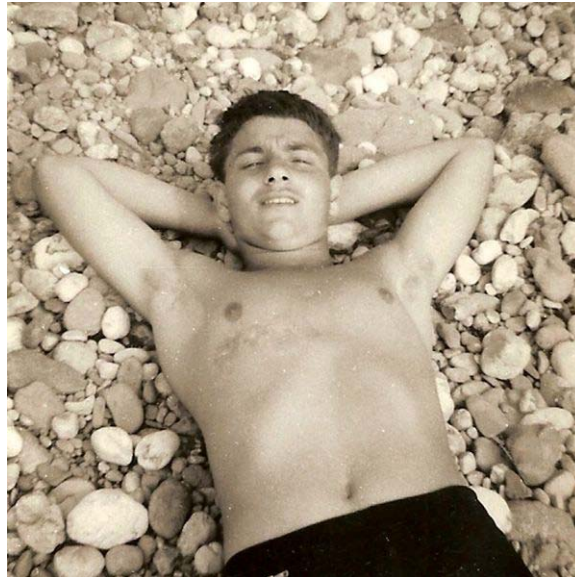

slika 5: PRED NOVO HIŠO MED GRADNJO
(okrog leta 1960; fotografija je last g. Jagodiča)

Ob Savinji je Boris s svojimi prijatelji preživil srečne in razigrane čase. Prometa ni bilo veliko, pa tudi drugih nevarnosti, ki bi jih ogrožale, je bilo bolj malo. Zato ni čudno, da starih staršev in tete Vide, ki so skrbeli zanj, ni prav nič skrbelo, če se je Boris potepal od jutra do večera, kar je večkrat s pridom izkoristil. Sam trdi, da so imeli pravo enajsto šolo ob Savinji. Lovili so ribe in žabe ter se kopali v njej, saj je bila izredno čista. Ob Savinji je bilo tudi kopališče, ki je imelo celo kabine, kjer so se kopalci lahko preoblačili. Za uživanje vodnih radosti so si fantje izdelali celo kajak.

Po hudi poplavi, ki je bila leta 1954, so se občinski veljaki odločili, da bodo Savinjo regulirali. Tako so izgubili kopališče, še vedno pa so se s kolesi vozili do mostu v Levcu, kjer je bila Savinja tako globoka, da so lahko skakali na glavo.

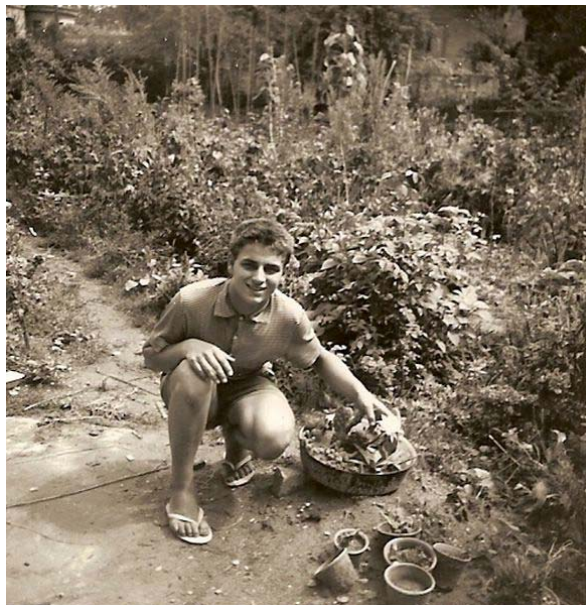
slika 6: OB SAVINJI
(okrog leta 1960; fotografija je last g. Jagodiča)

Kmalu pa so fantje začeli zahajati na novi mestni bazen.

slika 7: NA BAZENU
(okrog leta 1962; Boris Jagodič je v ospredju; fotografija je last g. Jagodiča)

Boris se je s kolesom rad podal tudi na letališče v Levcu, saj je želel postati jadralni pilot. Žal je ded tej njegovi odločitvi nasprotoval. Malo pa je k temu pripomogla tudi prirojena okvara leve noge, ki ga je malce ovirala pri hoji (zaradi tega tudi nikoli ni služil vojaškega roka). Ga je pa ded pogosto vzel s seboj, ko je nabiral zdravilne rastline, saj se je navduševal nad njimi in je imel doma celo zbirko teh rastlin. Boris je bil najbolj navdušen nad koreninami ingverja.

slika 8: MED RASTLINAMI NA DOMAČEM VRTU
(okrog leta 1960; fotografija je last g. Jagodiča)

slika 9: SPOMIN NA CVETOČE ČEŠNJE
(okrog leta 1960; fotografija je last g. Jagodiča)

Večkrat sta z dedom šla tudi na železniško postajo, kjer je Boris z zanimanjem opazoval razne vlakovne kompozicije. Navdušenje nad njimi je ohranil celo življenje.

ŠOLANJE

Osnovno šolo je obiskoval na I. osnovni šoli v Celju. Njegovi sošolci so bili tudi otroci s Petrička, za katere so vedeli le to, da živijo v domu in da so sirote, ki so med vojno preživele velike grozote. Sošolci so bili štiri leta.

Boris je bil priden učenec. Ker je bila teta Vida, ki je ob dedu in babici skrbela zanj, učiteljica, se je Boris naučil brati že pri štirih letih. Knjige je imel rad in že v drugem razredu je prebral knjigo Julesa Verna Skrivnostni otok.

slika 10: TETA VIDA Z BABICO NA DOMAČEM VRTU
(okrog leta 1955, fotografija je last g. Jagodiča)

Po štirih letih osnovne šole je Boris naredil sprejemni izpit in se vpisal na nižjo gimnazijo, ki jo je obiskoval tri leta.

Poleg naravoslovnih predmetov je imel rad tudi »umetniške« predmete, saj je rad prepeval in tudi likovno ustvarjal.

slika 11: BORISOVA ILUSTRACIJA AŠKERČEVE PESMI BRODNIK
(slika je nastala okrog leta 1958; fotografija je last raziskovalk; 2011)

Nikoli pa ni imel rad športne vzgoje, saj je imel zaradi prirojene okvare noge pri telovadbi težave. Kljub temu ga je profesor športne vzgoje silil na orodje in zgodilo se je, da mu je pri veletoču spodrsnilo. Padel je z orodja in si poškodoval vretence. Tako je odpor do športne vzgoje postal še večji.

Kljub odporu do športne vzgoje pa je rad »poziral« s sošolci v športni opravi.

slika 12: POSTAVNA ŠPORTNA EKIPA
(Šmohor, 1962; Boris je prvi z desne; fotografija je last g. Jagodiča)

Vedno pa se je navduševal nad naravoslovjem. Prve smernice za študij sta mu dala osnovnošolska profesorja, gospod Farčnik in gospod Rakun, ki sta ga poučevala kemijo oziroma fiziko.

Spominja se, da so pri fiziki sestavili parni stroj, ki je poganjal sestavljeno kolesje, pri kemiji pa je znal narediti smodnik. Sestavil je tudi prvo raketo, ki pa ni nikoli poletela.

Ko je odšel na gimnazijo, se je takoj vključil v kemijski krožek. Vodil ga je profesor Stanko Modic, ki so ga klicali Noni. Pri krožku je bil med najbolj prizadevnimi člani. (vir: 200 let I. gimnazije v Celju, stran 145). Da so lahko delali poskuse, je Boris po lekarnah in v bolnici zbiral prazne stekleničke penicilina. Stekleničke so imele gumijaste zamaške, ki so jih lahko preluknjali in jih uporabili za eksperimentiranje.

Za prizadevno delo pri krožku ga je profesor Modic ob koncu šolanja nagradil s knjižno nagrado, ki mu jo je podelila profesorica Zdenka Baša, takrat pomočnica ravnateljca na I. gimnaziji v Celju. Boris knjigo hrani še danes.

Na profesorja Modica pa ga veže še en spomin, ki ga je opisal tudi v knjigi Gimnazija v srcu – spomini in prigode dijakov in profesorjev s I. gimnazije v Celju. Takole je zapisal:

»Raketni avtomobilček in Noni

S sošolcem Janezom sva bila navdušena raketarja in sva si nekoč kot prava ustvarjalna gimnazijca sestavila raketni avtomobil. Takole nekako je bilo.

Janez je svojemu bratcu Juriju vzel avtomobilček, ga primerno razdril, tako da je ostalo samo podvozje, jaz pa sem doma zmešal smodnik in sestavil raketni motorček. Potem sva v šolo prinesla vsak svoj del. V razredu sva avtomobilček lepo sestavila in, ker smo imeli takrat pouk v drugem nadstropju, ravno nasproti prirodoslovnemu – sedaj bi rekli biološkemu – kabinetu, se nama je hodnik tja do kemijske predavalnice zazdel idealna pista za najin raketni poskus.

Med odmorom, ko smo čakali na uro kemije, sva se z Janezom odločila: prižgala sva in raketni avtomobilček je kot iz topa zdrvel v smeri proti stopnišču.

V tistem trenutku pa je po stopnicah navzgor prišel profesor Modic, znameniti Noni, in ko je ravno dvignil nogo, da bi stopil na hodnik, je pridrvel najin raketni avtomobilček. In kako! Cel hodnik je bil v dimu.

Šli smo v kemijsko predavalnico in z Janezom sva čakala na najhujše.

Profesor Modic je resno vprašal, kdo ga je hotel povoziti. Preplašena sva vstala. Zdaj je hotel vedeti, kaj neki je bila tista kadeča se stvar, ki mu je švignila mimo nog. Povedala sva, da je to bil pač najin raketni avtomobilček.

»In kaj ga je poganjalo?« »Smodnik,« sva izdabila.

»V redu,« je odgovoril Noni. »Kaj pa je pri tem nastalo?«

Brez težav sva povedala pravilni odgovor, on pa se je le malce nasmehnil in nama razumevajoče rekel: »Sedita, pet!«

Z Janezom sva si počeno oddahnila. Jaz pa se tega dogodka tudi po 43-ih letih še vedno živo spominjam in danes vem še mnogo bolj kot takrat, kaj je v resnici človeška dobrota in kaj pedagoška modrost.

Profesor Modic – Noni je namreč premogel oboje in zato, kot kaže tudi ta knjiga, spomin nanj, ki je že dolgo onstran vsega fizikalnega in kemijskega, še vedno živi.

PS: Morda za pojasnilo: omenjena Janez in Jurij sta brata in se pišeta Tasič; Janez je znan zdravnik kardiolog, Jurij pa eden najuglednejših profesorjev na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani.« (strani 57 in 58)

V gimnazijskih letih je bil tudi navdušen radioamater. Izdeloval je detektorje in radio aparate. Tako je nekoč imel »radijski sprejemnik« v vreči pri pouku, eden od sošolcev ga je priklopil na radiator in zaslišala se je glasba. Celo profesorica Jožica Mikac, ki je bila takrat v razredu, je bila nad Borisovim izumom navdušena. Boris je silicijev kristal zalil s svincem ter dodal žice in telefonsko slušalko. Ko je popraskal po kristalu, se je zaslišala glasba. Za mladega ustvarjalca so bili to srečni trenutki.

Boris je v gimnaziji tudi prepeval. Pel je pri pevskem zboru, ki ga je vodil profesor Egon Kunej. Na pevskih vajah je pogosto sedel tudi za klavir in s svojim igranjem razveseljeval sošolce.

slika 13: OB DOMAČEM KLAVIRJU
(okrog leta 1960; fotografijo nam je poslal g. Andrej Arko)

Svojo pevsko kariero je kasneje nadaljeval pri cerkvenem pevskem zboru pri Sv. Danijelu, kjer je prepeval štirideset let.

V šolskem letu 1962/63 je uredil razstavo v šolski literarni omarici, v kateri so »prikazovali mojstre besede, čopiča, dleta in zvokov z besedili in slikami« (vir: 200 let I. gimnazije v Celju, stran 177). Predstavil je življenje in delo svojega strica Louisa Adamiča.

slika 14: RAZSTAVA V LITERARNI OMARICI
(leta 1962; fotografija je last g. Jagodiča)

V četrtem letniku je bilo v razredu pet deklet in štiriindvajset fantov. Čeprav so fantje dekletom večkrat nagajali (nastavili so jim celo mrtvo belouško), so se dobro razumeli. Ob koncu šolanja so se celo odpravili na zanimiv pohod čez Pohorje.

slika 15: MED POHODOM ČEZ POHORJE
(leta 1963; Boris je v ospredju z dežnikom; fotografija je last g. Jagodiča)

Boris se je že v gimnazijskih letih začel intenzivneje navduševati za zdravilne rastline. Nad njimi se je navdušil že takrat, ko sta z dedom prehodila bližnje in daljne hribe ter nabirala rastline za dedovo zbirko.

Za zelišča in za botaniko nasploh ga je navdušila tudi teta Vida, ki je skrbela zanj in mu omogočila vsestranski razvoj, saj mu je, poleg domačih zanimivosti, želela razkazati tudi širšo domovino.

slika 16: S TETO VIDO V DUBROVNIKU
(leta 1964; fotografija je last g. Jagodiča)

Navdušenje nad zdravilnimi rastlinami je še poglobil profesor Janko Presker, ki je že z dijaki v nižji gimnaziji izdeloval herbarije. Zbrati so morali kar največ rastlin, ki jih je Boris sušil z dedovo stiskalnico.

Po končani gimnaziji, kjer je za maturo izdelal seminarsko nalogo iz kemije, v kateri je predstavil ogljikove hidrate in predelavo rdeče pese v sladkor (za seminarsko nalogo je dobil odlično oceno), se je vpisal na Fakulteto za naravoslovje, smer kemija. Ker so imeli ogromno vaj, Boris pa je na vajah težko stal, pa tudi zaradi vse večjega zanimanja za zdravstvo, se je leta 1965 prepisal na farmacijo.

Na fakulteti mu je predaval profesor Pavle Bohinc, ki je njegovo ljubezen do zdravilnih zeli še poglobil. S profesorjem so prehodili celo Slovenijo in nabirali zdravilne rastline. Boris je v tistem obdobju izdelal herbarij, ki je imel okrog tisoč strani. Herbarij je ostal na fakulteti.

Nabrane rastline so nato v šolskem laboratoriju analizirali in proučevali njihove učinkovine.

Profesor Bohinc je z Borisom rad sodeloval in mu je zaupal. Ker je vedel da Boris zdravilne rastline in njihove učinkovine dobro pozna, ga je prosil, da namesto njega napiše članek o zdravilnih rastlinah za Kmečki glas. Tako je Boris že med študijem objavljal članke o zdravilnih rastlinah.

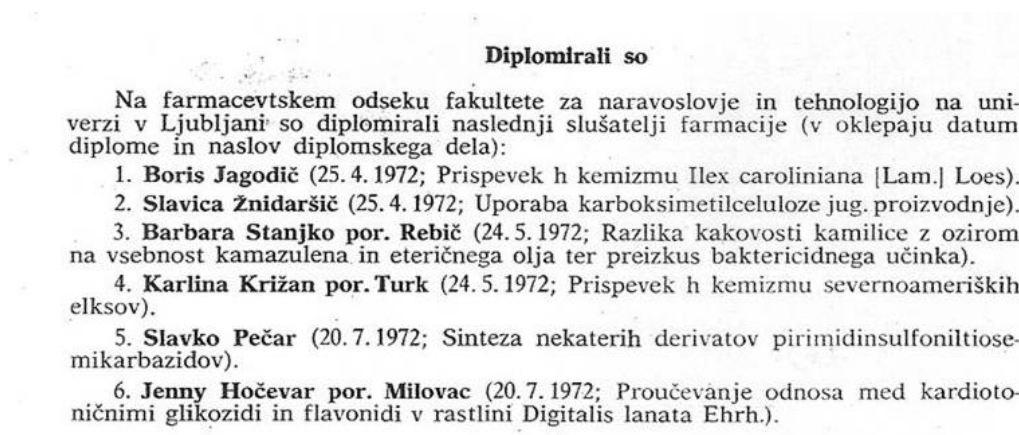

slika 17: EDEN PRVIH ČLANKOV V KMEČKEM GLASU
(fotografiran je članek v Kmečkem glasu 29. 3. 1972; fotografija je last raziskovalk; 2011)

S področja zdravilnih rastlin je bila tudi njegova diplomska naloga z naslovom Prispevek h kemizmu *ilex caroliniana* (Lam.) Loes.

Za nalogo je iz nacionalnega arboretuma v Washingtonu (United States National Arboretum) dobil štiri liste božjega drevca (*ilex*). Boris je naredil analizo in ugotovil, da poleg kofeina vsebuje tudi teobromin. Naloga je bila objavljena v drugi številki Farmacevtskega vestnika leta 1972 (stran 143 – 147).

Diplomiral je leta 1972. V drugi številki Farmacevtskega vestnika leta 1972 je bil objavljen seznam diplomantov.

slika 18: SEZNAM DIPLOMANTOV IZ FARMACEVTSKEGA VESTNIKA
(Farmacevtski vestnik, štev. 2, leto 1972, stran 186)

Profesor Pavle Bohinc je želel, da Boris ostane na fakulteti in postane njegov asistent, a si je Boris med študijem v Celju že ustvaril družino in je raje poiskal službo kar v Celju.

SLUŽBOVANJE

Po diplomi se je leta 1972 zaposlil v Stari lekarni na Tomšičevem trgu v Celju (danes Glavni trg; lekarna tam ni več). Njegov prvi predpostavljeni je bil mag. Dalibor Vrankovič. Borisa je ob prvem obisku vprašal, kaj je imel za diplomsko nalogo. Ko mu je Boris povedal, da je proučeval zdravilne rastline, je bil vesel, saj so imeli v lekarni okrog tristo kilogramov vsaj 150 različnih zdravilnih rastlin, ki so jih sami mešali v čajne mešanice. Mag. Vrankovič je želel, da se Boris prične intenzivno ukvarjati s pripravo čajnih mešanic in kar največ zelišč iz lekarnne spravi v promet.. Zaželel mu je, naj se kar najbolj izkaže in Boris je njegov nasvet vzel nadvse resno.

Tako je že kot pripravnik začel pripravljati najrazličnejše čajne mešanice za stranke in hkrati začel ljudi seznanjati z zdravilnimi rastlinami in njihovimi učinkovinami. V glavnem je mešal čajne mešanice, pripravljal pa je tudi tinkture iz sušenih zelišč, namakal baldrijanove korenine, kahal kreme ... Čaje je mešal v desetlitrskem loncu. Glede na težave, ki so jih ljudje imeli, je bilo potrebno natehtati ustrezno količino zeli in jih namešati v določenem zaporedju od najpomembnejše učinkovine do tistih manj pomembnih.

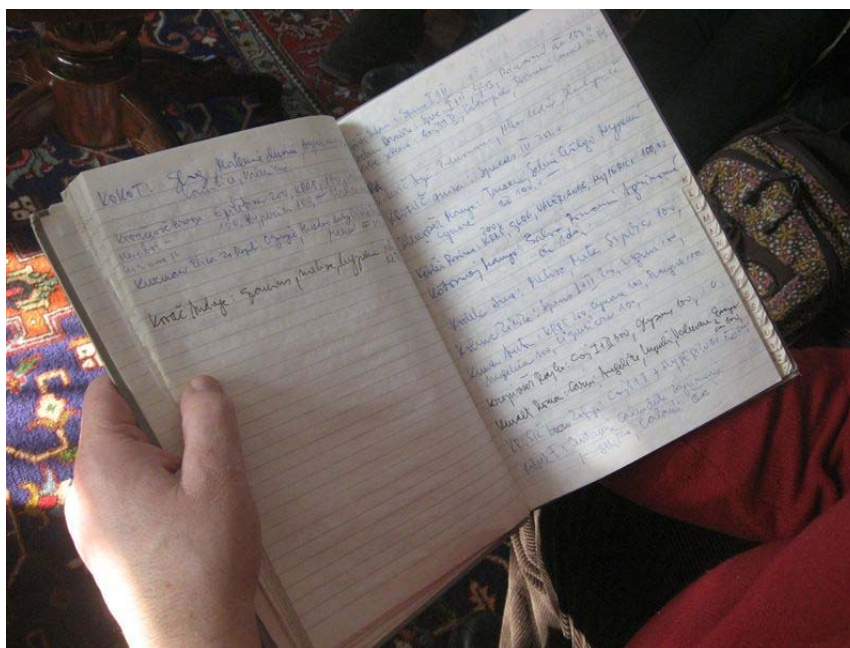
slika 19: MED MEŠANJEM ČAJNE MEŠANICE
(slika je povzeta iz Novega tednika, 21. januar 1983)

Svoje znanje je izpopolnjeval v mešalnici v ozadju lekarnne. V veliko pomoč so mu bili učbeniki profesorja Bohinca, ki so jih, kot sam pravi, »že med študijem morali znati na pamet«. Veliko se je naučil tudi iz učbenika Interna medicina, ki obsega okrog 1500 strani. Knjigo je pogosto študiral v lekarni med nočnim dežurstvom, saj je zaradi družinskih razmer veliko dežural. Svoje znanje pa je izpopolnjeval tudi s pomočjo nemških knjig. Nekatere knjige, ki so dragocen dokument, je že med študijem rešil pred pogubo, saj jih je kupil na tržnici, ko so branjevke vanje zavijale solato.

slika 20: BORIS Z ENO OD »REŠENIH« KNJIG
(farmacevtska knjiga je iz leta 1697; fotografija je last raziskovalk; 2011)

Kmalu je pričel beležiti recepte za čajne mešanice, ki so jih potrebovali posamezni ljudje. Tako je nastal zvezek, v katerem je po abecedi zabeleženih okrog tisoč Celjanov, ki imajo vsak svojo čajno mešanico. Ta zvezek hrani še danes, čeprav v lekarnah teh čajev ne smejo več mešati.

slika 21: ZNAMENITI ZVEZEK V BORISOVIH ROKAH
(fotografija je last raziskovalk; 2011)

Sčasoma so postali njegovi nasveti in čaji, ki jih je mešal, nekakšen »celjski vsakdan«, Boris pa prava maskota celjskih lekarn. Danes se z nostalgijo spominja tistih časov, ki pa so jih nerazumni predpisi pregnali iz lekarn.

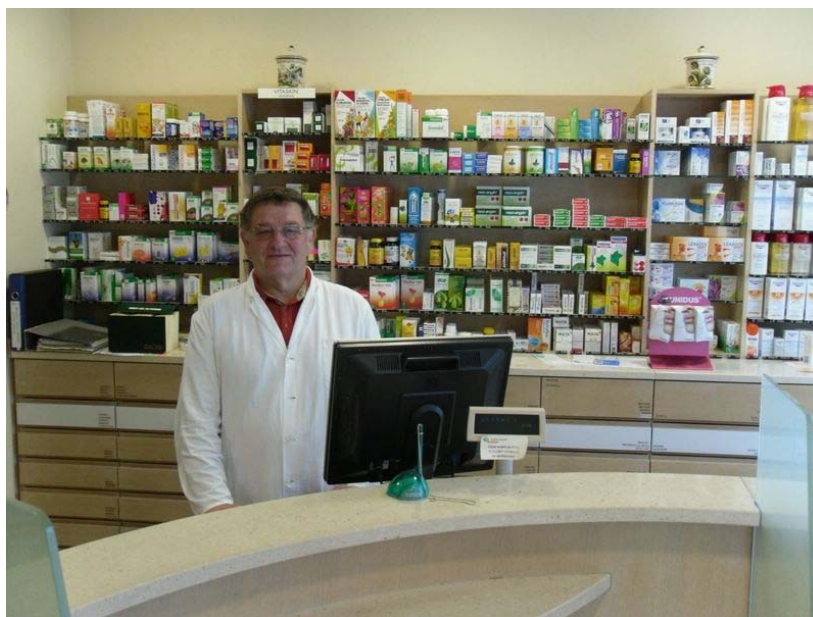
Ko so leta 1982 Staro lekarno zaprli, se je Boris preselil v Lekarno Center, kjer je s svojim delom nadaljeval. Kmalu je postal svetovalni farmacevt. Ljudem je še vedno svetoval, kakšne čajne mešanice naj uživajo. Po njegovih receptih pa so jih mešali farmacevtski tehniki.

Ljudi je vedno opozarjal predvsem na to, da je potrebno pri pripravi čajnih napitkov biti zelo natančen. »Pri čajnih napitkih je način priprave zelo pomemben. Rastline, ki vsebujejo eterična olja, na primer kamilica, poprova meta, melisa, moramo preliti z vrelo vodo in takoj pokriti. S tem se ohranijo zdravilni učinki eteričnih olj. Drugače je z žajbljem, ki ga sicer poparimo, vendar posodo pustimo nepokrito, da lahko izhlapi škodljivo eterično olje.

Koreninski del zdravilne rastline in skorjo praviloma prelijemo z mrzlo vodo, počasi kuhamo do vretja in nato odstavimo. So pa tudi take, ki jih poparimo in takoj pokrijemo ter pustimo namakati dvanajst ur. Tudi ursi čaja ne smemo kuhati, temveč ga hladno namakamo dvanajst ur, da se izlužijo samo zdravilne snovi, druge trpke pa ne,« je dejal v članku Zaradi nepoučenosti do zastupitev (Celjan, 9. 6. 2004, strani 15 in 16).

Pri tem pa je ves čas opozarjal, da se je pri resnejših težavah in boleznih potrebno posvetovati z zdravnikom.

Po trinajstih letih dela v Lekarni Center je bil ustanovitelj lekarnе v Zdravstvenem domu v Celju, kjer je bil tudi prvi upravnik. Ker pa je zaradi zdravstvenih težav imel le polovičen delovni čas, je mesto upravnika predal drugim.

slika 22: MED DELOM V LEKARNI V ZDRAVSTVENEM DOMU
(2010; fotografija je last g. Jagodiča)

Z novimi predpisi je delo z zdravilnimi rastlinami v lekarnah izgubilo svoje mesto.

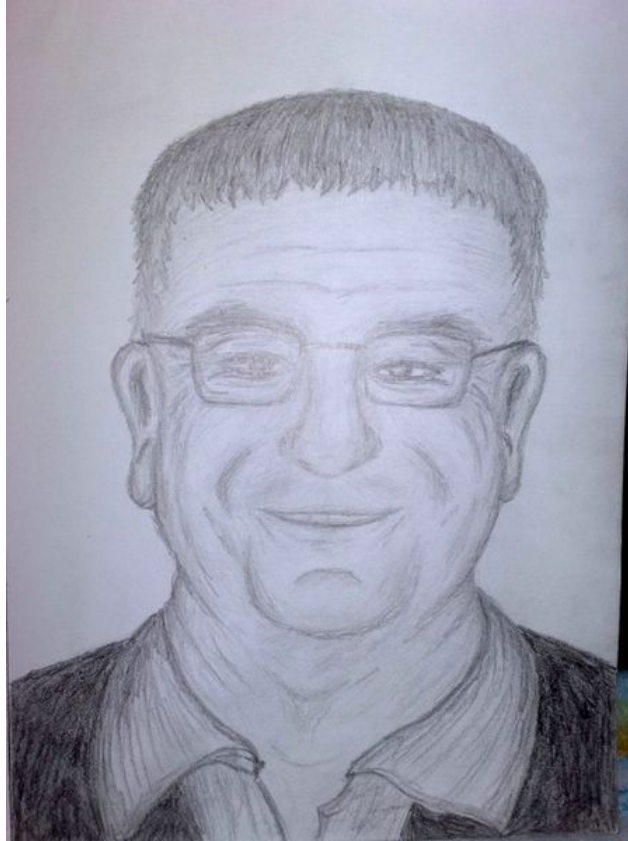
Agronomi so zdravilne rastline razdelili na štiri področja, ki so jih označili s črkami H (kot hrana), Z (kot zdravila), ZR (zdravila z močnim učinkom, ki jih zeliščarji ne smejo več prodajati) in ND (strupene rastline).

Zalosten je, ker se prodaja zdravilnih rastlin umika iz lekarn, saj vse rastline, ki so označene z oznako H, lahko prodaja vsak. Po drugi strani pa je rastline, označene z oznako Z, možno kupiti samo v lekarnah. Mednje sodijo tudi glog, ki ga lahko poparimo in hladnega pijemo po požirkih – pomaga pri stresu in razbijanju srca, pa šentjanževka, bela omela, gabez in mnoge druge.

Zeliščarji že nekaj časa ne smejo več prodajati teh rastlin. Boris meni, da gre pri tem za požrešnost farmacevtskih družb.

Še vedno je prepričan, da so zdravilne rastline osnova zdravilstva, saj so iz njih izolirali mnoge učinkovine, ki jih uporablja farmacevtska industrija za pripravo nekaterih odličnih zdravil.

Po osemindesetih letih in pol delovne dobe se je 1. novembra 2010 upokojil. Ob odhodu v pokoj mu je ena od sodelavk, gospa Jasna Sejdinovič, narisala karikaturu, ki so mu jo podarili.

slika 23: BORIS JAGODIČ NA KARIKATURI
(slika je vzeta s Facebooka, marec 2011)

Že po nekaj mesecih so ga v lekarni zaradi pomanjkanja kadra in nadomeščanja delavke na porodniškem dopustu ponovno potrebovali. Tako sedaj hodi vsak dan za štiri ure pomagati v lekarno.

Boris Jagodič je že v študentskih letih, na pobudo profesorja Pavla Bohinca, pričel objavljati članke o zdravilnih rastlinah. Tako je že leta 1968 v Kmečkem glasu namesto svojega profesorja, ki je bil zaposlen z drugim delom, napisal članek o zdravilnih rastlinah.

Kasneje pa je, še vedno študent tik pred diplomo, začel z rednim objavljanjem člankov, tako v Kmečkem glasu, kot tudi v Novem tedniku. V obeh časnikih je začel redno objavljati svoje članke; v Novem tedniku septembra 1971 in v Kmečkem glasu 29. marca 1972. Delo pri Kmečkem glasu je kmalu zaključil, pri Novem tedniku pa je sodeloval sedemindvajset let. Dokaj redno je objavljajl članke o zdravilnih zeliščih, večkrat pa je prispeval tudi kakšen recept oziroma kakšen koristni nasvet za splošno uporabo.

slika 24: EDEN PRVIH ČLANKOV V NOVEM TEDNIKU (7. januar 1972; fotografija je last raziskovalk)

slika 25: EDEN OD NASVETOV V NOVEM TEDNIKU (17. januar 1974; fotografija je last raziskovalk)

O njegovem obsežnem delu je dr. Janko Lešničar zapisal: »Spoznal je, da pri nas o teh rečeh ne vedo veliko. Temeljito se je poglobil v študij zdravilnih zelišč. Seznam njemu poznanih zelišč se je nenehno širil in z njim tudi spoznanja, kako iz njih pripraviti zdravilne čaje, predvsem za lažje bolezni. Raziskoval je, v katerem delu vsebujejo rastline zdravilne snovi in v katerem letnem času imajo največjo količino in najugodnejšo sestavo zdravilnih učinkovin. Da bi posredoval ljudem svoja spoznanja kar najbolj nazorno in učinkovito, je začel pripravljati in intenzivno objavljati članke o zdravilnem rastlinstvu in njegovi pravilni uporabi.« (Slovenski zdravniški vestnik, december 2004, številka 12).

Kmalu so tudi drugi časopisi ugotovili, da ljudi zdravilna zelišča zanimajo, zato so iskali avtorje, ki bi objavljali prispevke. Tako je revija 7D ponudila mariborskim farmacevtom, da bi objavljali članke o zdravilnih rastlinah. Mariborski kolegi so uredništvu priporočili Borisa Jagodiča in tako se je pričelo sodelovanje, ki je trajalo pet let.

slika 26: ČLANKA, OBJAVLJENA V 7D (fotografiji sta last raziskovalk)

Poleg opisov zdravilnih rastlin je večkrat tudi odgovarjal na vprašanja bralcev.

Pogosto je v Novem tedniku objavljali tudi kuharske recepte v rubriki Recept tedna. Žal mnogi recepti nimajo navedenega avtorja, zato ne moremo z gotovostjo trditi, da je njihov avtor Boris Jagodič. Tisti recepti, pri katerih je naveden kot avtor, pa so prav slastni.

34
NASVETI
NOVI TEDNIK

Božična večerja

Sunkini zvitki,
paranova juha,
svinjski zrezki presenečenja,
pečen krompir,
zelenjavna zloženka,
orehovi vogalčki,
začimbne zvezdice,
domača potica.

Pijača: rizovicni letnik 1999, jabolčni sok, pomarančni sok, trska kava, puzir.

Šunkini zvitki

Potrebujemo: 8 kroglic kuhane šunkar, 200 g vročnega sira ali sirmova ocatna, 500 g bresa, 1 veliko jabolko, sol, sveže mleto poper, 1 glavico solate, nekaj pomaranz, svežih paradižnikov, v tudi kuhanih jajc.

Priprava: solato očistimo, dobro umijemo in razdelimo na posamezne liste. Jabolka olupimo, odstranimo sredico in drobno narihamo. Siru premešamo s hrenom, naribanimi jabolki, posolimo in popopramo po okusu. Rezanje šunkar zvijemo in jih napolnimo s pripravljeno zmesjo, nekaj zmesi pribitamo za okras. Očišči krompir, obložimo s solatnimi listi, namje v sredino zložimo zvitke iz šunkar. Med zvitke položimo klobučarje pomaranz, paradižnikov in tudi kuhanih jajc. Šunkine zvitke okrasimo s preostlim maso in dobro oblijemo posušimo.

Puranova juha

Potrebujemo: 1 kg puranovih peruti, korenje, čebulno glavico česna, malo gromčila, rožmarin, peteršilj, lovorjev list, črni maslkatnega oreščka, klobučar, nekaj stročnega papra, sol in masni paradižnik.

Priprava: v vroči lonci damo razrezane puranove perutnice in jih prelijemo z dvema litroma mizne vode. Dodamo vse juno zelenjavo, v čebulo zapiramo klobučar, soli-mo, dodamo vse začimbe in juho počasi kuhamo na zmernih vročini. Ko se čez kake dve uri meso mehkota, juho precedimo v drugo posodo in jo postavimo na toplo. Kuhanim peruti iz odstranimo kožo, meso ločimo od kosti in na drobno zrezemo. V maslini posodi zavremo vodo in v njej skuhamo domače tankše rezance. Ko so kuhani, jih sploščamo. Juho ponovno segrevemo, da je zelo vroča. V pogost juhatik damo drobno

lene, 400 g zelenega graha, 400 g krompirja, 500 g masla, 1 lopek zelenega peteršilja, sok 1 limone, sol in sveže mleto poper.

Priprava: zelenjavno očistimo, operemo. Zmrazjeno zelenjavno odmrzimo. Na ribe-hu naribamo korenček in zel-heno in prelijemo s limoninim sokom, da naribana zelenjav-na ne postane kisla. Korenje nar-izemo na kocke. Posušeno rjemenjo marmelado posodo, takšno, ki gre črka v drugo vročo posodo. V maslojo po-vodno dodamo plati korenč-ka, nato grah, zeleno, sitasti fižol in na koncu krompir. Vse kupo postavimo na tlo, da je-mo popolnoma napolnjeno do vrha. Taka napolnjena posoda da-mo v vročo vodo. Vse dobro pokrijemo in dajemo na majhni vročini. Ko je krompi-rij vrha mehek, je kuhana tudi druga zelenjava. Nato pokrijemo napolnjeno posodo z ogretim krompirjem, jo pri-merno obdoviraj s krpami ali s kuhinjskimi rokavicami gre-memo in obrnemo s hitrim gibom. Posodo z zelenjavno posodo stavi nekaj časa pet-minu, nato jo dvignemo. Na krompirju bo ostala čudovita zelenjavna zloženka.

Med tem, ko se zelenjava duhi, penasto vmešamo ma-slo, ki smo mi dodali, sesek-ljan peteršilj, kapljajo za kap-ljo precejše limonni sok, ma-li svežo mlinsko popra in ver-liko soli. Ker je zelenjava ne-slana, si jo s temi vrst po-vojnimi okusi zažreka.

Orehovi vogalčki

Potrebujemo: 200 g gladke moke, 100 g sladkorja v pra-hu, 100 g surovega masla, 1 jajce, zvitki, vanilijevega sladkarija, malo pečilnega praška. Za maslo pa 120 g surovega masla, 120 g slad-korja v prahu, 2 krogarčka ru-ma, vročilo vanilijevega slad-korja, 2 žlice mleka, 280 g drobno serekšanih orebot,

80 g marmelade marmelade in papir za peko. Pripravimo se kokladno glazuro zavremo v stanici in damo za-eno uro v hladnik, da se-močno ohladi. Med tem pri-kuhamo marmeladno marmela-do s polovico ruma in damo na toplo. V manjši kozici za-vremo mleko, dodamo suro-vo maslo, sladkor in pra-hu, rum, vanilijev sladkor in sve-že mleto poper. Tako pri-pravljeno testo pečemo 25 minut na 170 stopinjah. Ko je pecivo pečeno, ga nekoliko ohladimo in je toplega razre-žemo na različne koščke, tri-koščke, kvadratoke in. Potem-naj se pecivo popolnoma oh-ladi. Kokladno glazuro se-grevemo in z njo okrasimo posamezne koščke peciva.

Začimbne zvezdice

Potrebujemo: 240 g moke, 40 g zmehčanih beljakov, 40 g

zlatih mandljev, 100 g slad-korja v prahu, 120 g surovega masla, za rožmarin klobučar-jeve soli, 1 jajce, malo vanil-jevega sladkarija, nastigano jajcno mešalno, kavo, žličko začimb za meslenjake, malo čimeta in klobučar v pra-hu, 100 g sladkorja v pra-hu, rumenjak za premaz, 3 žlice žlice sladkorja v pra-hu, malo limoninega soka in papir za peko.

Priprava: moko, sladkor v pra-hu, surovo maslo, jajcno vo sol, začimbe, marmelad, be-šunke, jajce, vanilijev sladkor in limonino lupino na hitro zmešamo v gladko testo, ga zavremo v stanici in damo za-eno uro počivat na hladni. Nato testo razvaljamo na pri-merno debelino in iz nje gnetaj izrezemo enaki številni ve-liki in majhni zvezdice. Zvez-dice dajemo na v peki papir-ju pokrito ploščo in v male premažemo z vrkljavim ru-menjakom. Počemo jih 15 mi-nut na 190 stopinjah. Nato pecivo ohladimo. Limoninim soku premešamo toliko slad-korja v prahu, da je zmes gosta. Njho jo uporabimo na vodni kopeli, dokler ne postaj-ne bolj tekoča. Velike zvezdi-ce potremo s sladkorjem v pra-hu, na sredino karnemo malo limonine glazure in po-kočimo nanje male zvezdice.

BORIS JAGODIČ

slika 27: EDEN OD BORISOVIH RECEPTOV ZA BOŽIČNO VEČERJO (Novi tednik, 23. december 1999, stran 34)

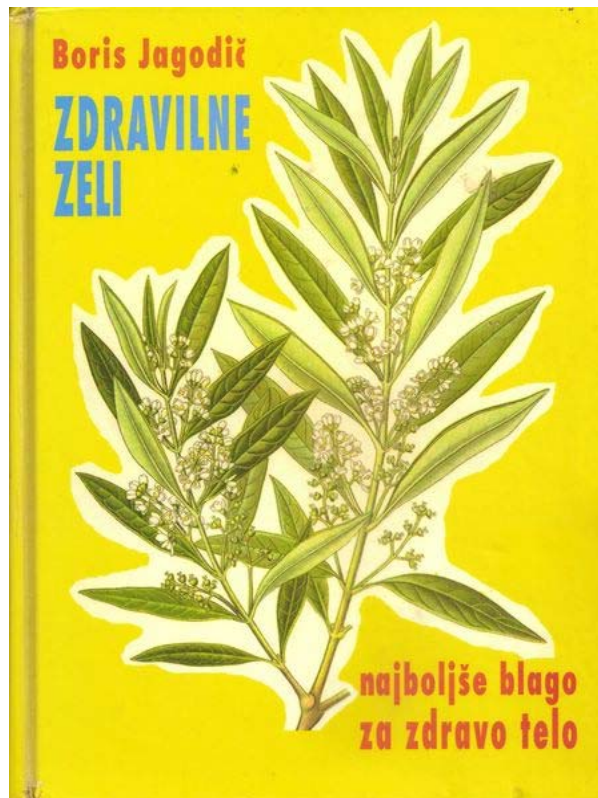
Bil je eden prvih, ki so imeli kontaktne oddaje na radiu Celje. Pri teh oddajah je sodeloval celih deset let in imel več kot sto kontaktnih oddaj o zdravilnih rastlinah in njihovi uporabi.

slika 28: MED KONTAKTNO ODDAJO NA RADIU CELJE (slika je z internetne strani radia Celje: www.radiocelje.com)

Svoje dolgoletne izkušnje in nasvete, ki jih je objavljajal v raznih časopisih in revijah, je zbral in dopolnil ter jih izdal v knjigi Zdravilne zeli – najboljše blago za zdravo telo, ki je leta 2004 izšla pri Slomškovi založbi v Mariboru. V knjigi je svoje nasvete še dopolnil, tako da pri vsaki rastlini (teh je v knjigi dvesto deset), poleg opisa rastline, rastišča, razširjenosti, učinkovin, sušenja in zdravilnih učinkov, najdemo tudi nasvet, kako pripraviti tinkture, mazila in čajne mešanice. »Avtor je v svoji knjigi opisal vse načine priprave čajev glede na zdravilno moč določenega rastlinskega dela in glede na bolezen, na katero naj bi učinkovala. Navedel je dodatke drugih zdravilnih rastlin, ki dopolnjujejo delovanje glavne učinkovine,« je v oceni knjige, ki je bila objavljena v 12. številki Zdravniškega vestnika leta 2004, zapisal znani celjski zdravnik, gospod Janko Lešničar.

Knjiga je bila svojevrstno darilo ob Borisovi šestdesetletnici.

slika 29: NASLOVNICA JAGODIČEVE KNJIGE

Knjigo je posvetil družini, učiteljem in prijateljem, predvsem pa škofu Antonu Martinu Slomšku, dijaku celjske gimnazije, ki je besedila o zdravilnih rastlinah prevajal iz nemščine v slovenščino (že v dijaških letih, leta 1817, je prevajal knjigo Phillipa Hecqueta o zdravilnih rastlinah). Podnaslov knjige »Najboljše blago za zdravo telo« je povzeto prav po Slomškovih zapisih. V knjigi so objavljene kopije originalnih barvnih perorisb, ki so stare več kot sto let. Povzete so po knjigi Otta Wilhelma Thomeja (iz leta 1905) Rastlinstvo Nemčije, Avstrije in Švice, ki jo je Boris Jagodič našel že v dijaških letih. V njej so bile slike, ki jih je Boris našel v knjigi, kupljeni na tržnici, kjer jo je rešil.

slika 30: ENA OD RISB V KNJIGI (navadna lipa in lipovec)

slika 31: KNJIGA CRÄUTER IZ LETA 1580 (2011; fotografija je last raziskovalk)

V Uvodu v svoji knjigi je Boris Jagodič opisal zgodovinski razvoj uporabe zdravilnih rastlin in možne načine priprave. Zapisal je: »Rastlinski svet je naše bogastvo in obenem zelo pomemben del našega okolja. S fotosintezo nam rastline dajejo življenjsko pomemben kisik za dihanje ter številne snovi, ki so nujno potrebne za naš obstoj.

Že v davni zgodovini je jamski človek rastlinstvu svojega okolja namenjal veliko pozornost. Nekatere je nabiral za hrano, druge je uporabljal za orodje, s tretjimi pa se je oblačil in ohranjal ogenj. Sčasoma je ugotovil, da so nekatere rastline koristne za zdravljenje. Izkustva so se z ustnim izročilom prenašala iz roda v rod.

Pozneje so ljudje začeli izbirati primerne rastline in jih gojiti na poljih. Tedanji vsevedi in zdravilci so se ukvarjali predvsem z uporabnimi in zdravilnimi rastlinami. Z izkustvom so razlikovali užitne rastline od neužitnih in strupenih ter začeli spoznavati zdravilne lastnosti nekaterih rastlin. Kitajci so že v četrtem tisočletju pred Kristusom pripravili seznam zdravilnih rastlin, v katerem je bilo naštetih več kot 300 rastlin, opisani pa so bili tudi načini njihove uporabe. Približno v istem času je bila razvita sumerska civilizacija in tudi davni prebivalci Babilona in Mezopotamije so poznali in uporabljali precejšnje število zdravilnih rastlin. Podobno izkopanine dokazujejo za stare Asirce in Egipčane. Tudi Stara zaveza opisuje kar nekaj zdravilnih rastlin.

V antiki so ljudje večino današnjih gojenih rastlin že poznali, o čemer pričajo številni zapisi tedanjih filozofov, naravoslovcev in zdravilcev, ki so precej dobro poznali tudi njihovo zdravilno moč. Vendar so se njihovi zapisi o zdravilnosti rastlin izgubili v mračnem srednjem veku. Namesto znanosti je tedaj vladalo vraževerje, bolezni so preganjali s čarobnimi izreki in z zagovarjanjem urokov, posel pa je bolj cvetel pripravljalcem strupov in zastrupljevalcem kot pa zdravilcem. Mnogi ljudje so tedaj iskali čudodelno rastlino, s katero bi zlim duhovom iztrgali skrite zemeljske zaklade oziroma bi z njo pridobili zelo iskan kamen modrosti. Z njim naj bi navadne kovine spreminjali v zlato. Za debelimi samostanskimi zidovi so menihi prebirali antične spise, jih prepisovali ter to znanje tudi praktično uporabljali, ko so na samostanskih vrtovih poleg zelenjave gojili tudi veliko zdravilnih rastlin. O zeliščarski dejavnosti menihov tudi pri nas pričajo nekateri samostani, kot so Olimje, Stična, Pleterje, Žiče itd. Odtod se je njihovo znanje širilo med proste ljudi, ki so živeli v njihovi bližini.

Razmah uporabe rastlin v zdravilne namene pa se je začel šele z izumom tiska. Med prvimi in najbolj prodajanimi knjigami so bile prav zeliščarske knjige. Iz leta 1530 poznamo zanimivo knjigo Herbarij, ki jo je napisal Brunfels, s slikami pa so jo opremili Albrecht Duerer in njegovi sodelavci.

Velik pomen so zdravilne rastline ponovno dobile šele v prejšnjem stoletju, ko se je razvilo tudi znanstveno preučevanje njihove zdravilnosti. Danes so zdravilne rastline pomembna surovina v farmacevtski industriji, ki jih predeluje v izvlečke ali pa iz njih pridobiva čiste učinkovine za izdelavo mnogih zdravil. Zdravilne rastline pa postajajo pomembne tudi za kmetijstvo, saj jih vse pogosteje pridelujejo v obsežnih nasadih.

Z zdravilnimi rastlinami se zdravimo. To postaja sedaj, ko se mnogi zatekajo k naravnemu načinu življenja, vse bolj in morda celo pretirano priljubljeno. Čeprav so to resnično naravna zdravila, zdravilnih rastlin ne smemo uporabljati pretirano in na slepo. Z njimi si lahko lajšamo samo najpreprostejše bolezni in težave. Pri tem sami ne smemo nikoli uporabljati zdravilnih rastlin, ki vsebujejo zelo močne in ponavadi tudi strupene učinkovine. Vedno nabiramo samo tiste vrste zdravilnih rastlin, ki jih dobro poznamo. Vedeti moramo, kateri del rastline vsebuje zdravilne snovi in v katerem letnem času imajo rastline največje količine in najugodnejšo sestavo zdravilnih učinkovin.

Prav tako zdravilnih rastlin ne smemo nabirati ob cestah ali drugih rastiščih, ki so kakorkoli onesnažena, saj se v njih nabirajo strupi iz okolja. Pri nabiranju teh rastlin moramo varovati naravo in jih naberejo samo za enoletno zalogo.

Nabrane rastline ali njihove zdravilne dele moramo posušiti na senčnem in zračnem mestu, ne pa na soncu, saj premočna svetloba in toplota pri večini zdravilnih rastlin uničita njihove učinkovine. Po pravilnem sušenju rastline obdržijo svojo prvotno barvo in večino zdravilnih snovi. Posušene

rastline shranimo v papirnatih vrečkah z dvojno steno in jih dobro zapremo. Na vrečko napišemo ime rastline in datum, ko smo jo pripravili.

Zeliščne čaje pripravljamo na različne načine, seveda glede na bolezen in zdravilno rastlino, ki naj bi pri tem pomagala. Koristna rastlina je glavna ali osnovna, ker vsebuje zdravilne učinkovine, ki pomagajo pri premagovanju bolezni. Tej osnovni zdravilni rastlini ponavadi dodamo še nekaj drugih zdravilnih rastlin, ki dopolnjujejo delovanje glavne zdravilne rastline. Seveda imajo tako pripravljene čajne mešanice tudi neprimeren videz, vonj in so grenkega okusa. To lahko izboljšamo z dodatki dišečih in lepo barvastih zdravilnih rastlin, s katerimi olepšamo videz, izboljšamo okus in vonj mešanici in potem tudi čaju.

Poznamo več načinov priprave čaja.

Močno dišeče, aromatične čajne mešanice običajno poparimo s primerno količino vrele vode. Če ni drugače predpisano, vzamemo eno do dve čajni žlički čajne mešanice na skodelico (200 ml) vrele vode. Ker močno dišeče zdravilne rastline vsebujejo eterično olje, ki na vročem rado hlapi, skodelico takoj pokrijemo in pustimo stati pet minut ali ve. Koliko časa pripravek pustimo, je odvisno od zdravilne rastline in tudi od tega, kako močen čaj želimo. To je poparek.

Drugi način je takšen, da čajno mešanico iz korenin ali lubja najprej namočimo v mrzli vodi, nato segrejemo do vrenja in kuhamo nekaj časa. Dolžina kuhanja je odvisna od vrste rastlin. To je prevretek.

Tretji način pa je, da eno do dve jedilni žlici čajne mešanice prelijemo s pol litra mrzle vode, pokrijemo in pustimo mirovati uro ali dve, pa tudi osem do dvanajst ur. To je odvisno od aktivnih zdravilnih snovi, ki se s tem izlužijo. Naslednje jutro čaj precedimo in popijemo.

Poznamo tudi izjeme, kjer uporabljamo en ali več načinov priprave čaja. Iz nekaterih zdravilnih rastlin pripravljamo čaj tako, da korenine poparimo z vrelo vodo, pokrijemo in pustimo stati dvanajst ur, da se iz njih izluži zdravilna snov. To je namoček ali maceracija.

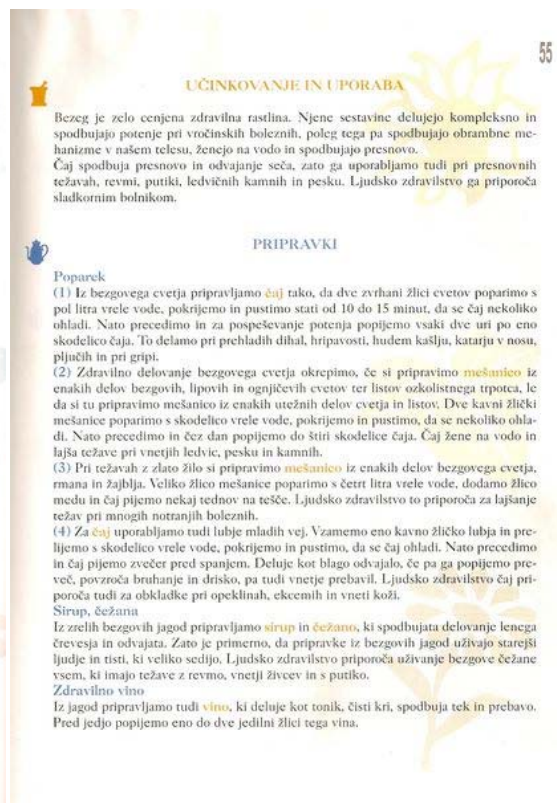
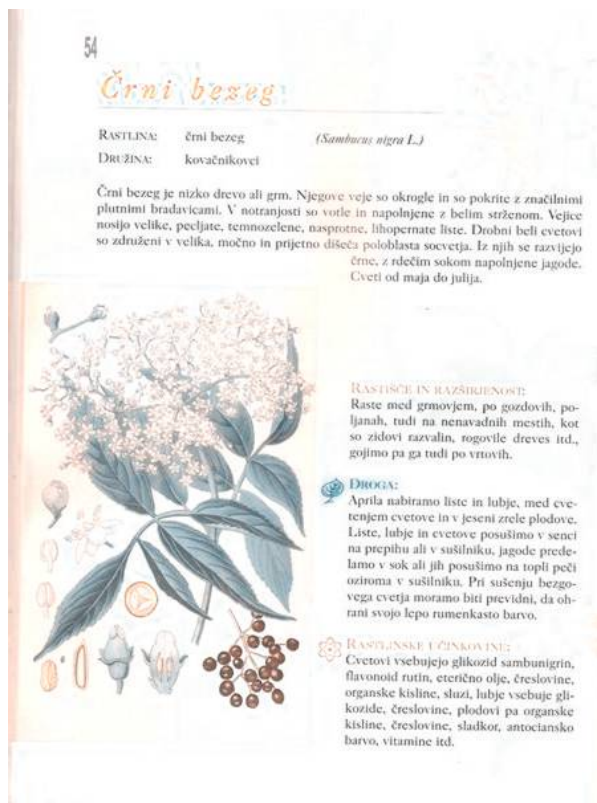
Zdravilne rastline lahko namakamo tudi v alkoholu različne koncentracije pri običajni sobni temperaturi. Najbolj pogosto se uporablja od štirideset do sedemdeset-odstotni alkohol ali močno žganje. Kako močno je žganje, je odvisno od tega, katere zdravilne sestavine določene rastline želimo dobiti. Običajno alkoholne izvlečke pripravljamo tako, da 200 g svežih rastlin namočimo v 800 g alkohola.

Če pa ima rastlina močno delujoče snovi, pa vzamemo 100 g rastline in namočimo v 900 g alkohola. Po določenem času precedimo in tekočino shranimo v temni steklenici. Tako pripravljeno tekočino imenujemo tinktura. Večina tinktur se uporablja v obliki kapljic; zlasti če so močnega delovanja. Tinkture vedno uživamo razredčene z vodo ali s čajem.

Zdravilna vina dobimo tako, da zdravilne rastline namočimo v vinu. Tudi tu so predpisane iste količine kot pri tinkturah. Za aromatična vina je najboljše suho belo vino, vendar ponekod raje uporabljajo rdeče vino. Namakanje traja približno mesec dni, kar je odvisno od vrste zdravilne rastline in od namena uporabe. Steklenico z vsebino je treba večkrat pretresti, da se zdravilne snovi čim bolj izlužijo. Na koncu vino precedimo in zdravilno vino shranimo v temni steklenici. Dobro zamašeno steklenico shranimo v temnem in hladnem prostoru.

Namesto v alkoholu ali vinu lahko sveže zdravilne rastline namakamo v deviškem olivnem olju, jabolčnem kisu ali jih prepražimo na maščobi.

Zdravilne rastline oziroma čajne mešanice pa lahko zdrobimo tudi v prah. Čajno žličko prahu pomešamo s kozarcem mrzle vode in spijemo.«

slika 32: ENA OD PREDSTAVITEV V KNJIGI
(Črni bezeg)

V knjigi je po predstavitvi zdravilnih zeli dodal še dve podpoglavji: Pregled zdravstvenih težav in Rastlinske učinkovine.

V podpoglavju Pregled zdravstvenih težav je predstavil samo tiste zdravstvene težave, ki jih lahko zdravimo s pomočjo zdravilnih zeli, ki jih je objavil v knjigi. Predstavil je:

1. Duševne motnje (alkoholizem, depresija, hipohondrija, živčno bruhanje)
2. Imunski sistem
3. Infekcije (herpes, prehladna obolenja in gripa, seneni nahod)
4. Jetra in žolčnik (izločanje žolča, jetra, žolčni kamni)
5. Kosti, sklepi in mišice (putika, revmatične bolečine)
6. Koža (bradavice, koža, lasišče, nočno potenje, potenje, potenje nog, sončne pege)
7. Kri (čiščenje krvi, slabokrvnost)
8. Ledvica in sečna izvodila (ledvice, ledvični kamni in pesek, mehur)
9. Moške zdravstvene težave (prostata)
10. Možgani in živci (glavobol, migrena, nespečnost, živčne motnje)
11. Nezgode in poškodbe (opekline, ozeblina, rane, udarnine in podplutbe, zlomi in zvini)
12. Oči (vnetje oči)
13. Pljuča in dihalne poti (bronhialni katar, kašelj, katar, naduha, nahod, pljučnica)
14. Prebavila (čir, črevesje, driska, krči v prebavilih, napenjanje, prebavne motnje, slaba prebava, slabost in bruhanje, zapeka, zlata žila, želodec)
15. Prehrana in presnova (pomanjkanje teka, presnova)
16. Srce in ožilje (ateroskleroza, holesterol in maščobe, krčna žile, krvni obtok, krvni tlak, ožilje, srčne težave)
17. Usta (dlesni, ustna votlina)
18. Ušesa, nos, žrelo in grlo (angina, hripavost, vneto grlo)
19. Večnamenska uporaba (bolečine, inhalacije, kopeli, razkuževalni učinek, spomladanska utrujenost)
20. Ženske zdravstvene težave (dojenje, menopavza, ženske bolezni)
21. Žleze (sladkorna bolezen, trebušna slinavka).

V podpoglavju Rastlinske učinkovine pa je med drugim zapisal: »Rastline vsebujejo številne snovi, ki jih v glavnem razdelimo na alkaloide, eterična hlapna olja, flavonoide, grenčine, čreslovine, glikozide, saponine, sluzi, rudninske soli, vitamine itd. Med naštetimi spadajo alkaloidi med najbolj učinkovite snovi v rastlinskem svetu.«

Dr. Janko Lešničar je v oceni knjige zapisal: »Knjiga je pravo znanstveno delo, a je razumljiva vsakemu povprečno izobraženemu človeku. V primerjavi s članki, ki so bili objavljeni v časopisih, je avtor vsebino bistveno poglobil in razširil. Poleg opisa rastline in njene razširjenosti je za vsako rastlino opisal tudi pripravo droge, navedel vse učinkovine v njej, delovanje v organizmu in pripravo napitkov.

Čajne mešanice so sestavljene po določenih pravilih in namenjene lajšanju določenih zdravstvenih težav. V mešanicah prevladuje vselej ena zdravilna rastlina, katere učinkovine določajo delovanje čaja, medtem ko snovi iz pomožnih rastlin krepijo njegovo delovanje ali izboljšajo okus. Avtor je v svoji knjigi opisal vse načine priprave čajev glede na zdravilno moč določenega rastlinskega dela in glede na bolezen, na katero naj bi učinkovala. Navedel je dodatke drugih zdravilnih rastlin, ki dopolnjujejo delovanje glavne učinkovine.

V časopisnih člankih se je avtor omejil na »klasično« pripravo čajev (poparke, prevretke, namakanje), v knjigi pa je opisal tudi vse druge pripravke za vsestransko uporabo zelišča, kot so tinkture, mazila, zdravilna olja, zdravilna vina, alkoholni izvlečki, hladni izvlečki, sokovi, oljne kopeli in sirupi. Tako temeljito poznavanje pozitivnih učinkov zdravilnih zelišč nujno pomeni tudi poznavanje škodljivih učinkov navedenih zdravilnih zelišč in njihovih preventivnih odmerkov. Avtor knjige je tako postal uspešen konzultant internistom – toksikologom. Znan je primer, ko je magister Boris Jagodič s svojim znanjem pomagal celjskim internistom. Ko se je neki bolnik zastrupil, je ugotovil, da je zamenjal divji česen čemaž s smrtno nevarnim jesenskim podleskom. Pravilna ugotovitev je rešila bolnikovo življenje.

Knjiga Zdravilne zeli, najboljše blago za zdravo telo je pomemben prispevek k slovenski medicinski literaturi in jo lahko štejemo med učne pripomočke farmaceutom vseh stopenj. Koristno jo bodo uporabljali tudi biologi in vsi nabiralci zdravilnih rastlin v naravi. Zdravilne zeli je vsekakor knjiga za današnji čas. Je nekaj novega in izvirnega. Knjiga je nastala iz bogatih izkušenj in se nam ponuja kot najboljše blago za zdravo telo. Imela naj bi jo vsaka slovenska javna knjižnica.« (Slovenski zdravstveni vestnik, december 2004, številka 12).

slika 33: MED PREDSTAVITVIJO KNJIGE
(2004, fotografija je last g. Jagodiča)

kjer knjiga bralce že v uvodu pouči, kako nabirati in pripraviti zelišča za uporabo, kako jih sušiti, predelovati v tinkture in podobno. V poglavju, opremljenem z risbami ali fotografijami predstavlja 71 zdravilnih rastlin, njihova rastišča, delovanje in uporabnost. Knjiga na zelo sistematičen način pove, kje, kdaj in kako nabirati zdravilne rastline, kaj zdravilnega te vsebujejo, kako njene učinkovine delujejo na organizem, pri večini pa svetuje tudi razmerja, v katerih jo je dobro mešati z drugimi zdravilnimi rastlinami za pripravo zdravilnih čajev, napitkov, tinktur ali olj.

Sledi poglavje o strupenih rastlinah, posebej opremljeno z opozorili o možnih zamenjavah teh rastlin z zdravilnimi in tudi o strupenosti nekaterih rastlin, ki jih gojimo doma kot okrasno cvetje. Drugi poudarek knjige je namenjen lažšanju težav s čaji pri najrazličnejši težavah ali boleznih. V tem poglavju najdemo kar 28 receptov za čajne mešanice, ki pomagajo pri različnih težavah, od depresije do težav s prostato, pri revmatičnih obolenjih, zoper napenjanje, zoper živčne tegobe itd. V poglavju Sestavine za čajne mešanice predstavlja knjiga sestavine, potrebne za nekatere podobne čaje, le da te mešanice vsebujejo tudi zdravilne rastline in zelišča, ki ne rastejo pri nas.

V poglavju Domača lekarna iz Zelenega vala pa so zbrani recepti in nasveti poslušalcev oddaje Zeleni val, ki je že dolga leta v rednem sporedu Radia Celje.

Avtorji besedil so magister Boris Jagodič, znani kardiolog prim. Janez Tasič, dr. med. in Mateja Podjed, ki je zbrala nasvete poslušalcev Zelenega vala.« (povzeto z internetne strani Radia Celje). Boris Jagodič je v knjigi prispeval besedila: Zdravilne rastline in čaji, Strupene rastline, Lajšanje težav s čaji ter recenziral recepte v poglavju Domača lekarna iz Zelenega vala in k njim dodal opombe.« (www.radiocelje.com)

Poleg rednega dela v lekarni, stalnega pisanja strokovnih člankov in vodenja kontaktnih oddaj, je pripravljal tudi številna predavanja.

Že 29. februarja leta 1996 je imel predavanje Zdravilna zelišča v okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje.

Kasneje je del članic, ki so obiskovale predavanja o zdravilnih zeliščih, ustanovil Zeliščarsko društvo Ginko Celje. Tudi za njih je imel nekaj predavanj:

17. novembra 2010 – Starost – prebava – zelišča.

V Domu Sv. Jožefa v Celju je imel 27. novembra 2008 predavanje Zdravilna zelišča in prehladi.

V organizaciji Celjskih lekarn je pripravil naslednja predavanja:

18. oktober 2006 – Zdravilne rastline in interakcije z zdravili

14. november 2007 – Kaj nam ponuja narava jeseni za naše zdravje?

9. december 2009 – Pomoč v naravi za drugo življenjsko obdobje

Nekatera je objavil tudi na Informacijski točki celjske lekarne. Eden takšnih je Spomladanska utrujenost in prečiščevanje organizma s čaji. V uvodu je zapisal: »Ko prihaja pomlad, se vsi čutimo pomlajene: Naše telo in duša sta polna pričakovanja. Željna svetlobe in svežega zraka ... odpirata se dihu pomladi. Pomladno enakonočje nam odpira vrata v novo življenjsko obdobje, nad katerim se boči sijoča beseda upanje. V brbotajočem pisanem pomladnem zelenju žubori neusahljiv vrelec življenja. Zato nas vse to kar zagrabi, zlasti če smo nenavadno utrujeni.

Lotimo se pomladanske kure očiščevanja, ki je v bistvu eno samo veliko pospravljanje.« (www.ce-lekarne.si)

V nadaljevanju opiše, kako se kažejo znaki pomladanske utrujenosti in predstavi čaje, ki so primerni za lajšanje opisanih težav.

V prispevku Zdravilne rastline jeseni (www.ce-lekarne.si) predstavi, kako lahko za čaje uporabimo jesenske plodove.

Na spletnih straneh Celjske lekarne pogosto odgovarja tudi na zastavljena vprašanja.

Za potrebe Celjskih lekarn je izvajal naslednja predavanja:

Že četrti mandat pa je tudi mestni svetnik. S sodelovanjem z vsemi člani je zelo zadovoljen, saj meni, da se vsi zavedajo, da so soodgovorni za napredek Celja.

slika 35: MESTNI SVETNIKI
(ob Borisu Jagodiču sta g. Štefan Jug in g. Jože Zimšek; Novi tednik, 29. 10. 2010)

Pred leti, ko na Teharjih še ni bil urejen spominski park, je bil član vladne komisije za raziskovanje množičnih grobišč na območju Celja. V Mladini (22. 10 2001) je takole, malce pikro, komentiral dogajanja: »Na območju občine Celje je evidentiranih 33 grobišč. Najbrž so še kje. Obstaja idejni načrt o ureditvi parka spomina na grobišču, Vlada RS je pristojna, da to dogradi, a se dela po polževo in ni nikoli dovolj denarja. Težava spominskega parka so slovenski motokrosisti, ki skrivaj trenirajo na teharskem grobišču. Zemlja, na kateri imajo proge, je občinska in tudi inšpekcijski posegi jih ne umirijo. Naslednji problem je vadišče za golf, ki je tudi postavljeno brez dovoljenja in je točno nad grobovi pobitih. Prej je bilo tu odlagališče kemičnih odpadkov iz tovarne Cinkarna. Osebnost me moti smrad z bližnjega odlagališča odpadkov, toda voditelji imajo močne nosove, da to stoično prenašajo.«
Med tem so spominski park uspeli urediti.

slika 36: S SOPROGO NA VSAKOLETNEM SPREJEMU PRI ŽUPANU
(okrog leta 2006; fotografija je last g. Jagodiča)

DRUŽINA

Že med študijem v Ljubljani je spoznal prikupno Bernardo Kač, študentko Višje medicinske šole. Študijska leta sta preživela kot dobra znanca.

Kasneje, ko je bila Bernarda že v službi v celjski bolnišnici, je Boris obiskoval svojo devetdesetletno babico, ki je zaradi razlitja slepiča morala v bolnico. Preskoila je iskra in razplamtela se je ljubezen.

Poročila sta se 30. decembra 1971 v Celju.

slika 37: POROČNA FOTOGRAFIJA
(1971; fotografija je last g. Jagodiča)

V zakonu so se jima rodili trije otroci. Leta 1972 sin Klemen, ki je danes zdravnik urolog v celjski bolnišnici, leta 1974 hči Klara, ki je kuharica v Mariboru in leta 1976 hči Barbara, ki je medicinska sestra v Zdravilišču Laško.

Z otroki je preživel veliko časa, saj je žena Bernarda, ki je bila glavna medicinska sestra operativnih oddelkov v celjski bolnišnici, ves čas delala samo dopoldan. Ker so otroci imeli izmenski pouk, je tudi Boris delal v dveh izmenah. Veliko pa je tudi dežural ponoči, da otroci niso bili nikoli sami.

Dopoldneve so pogosto preživljali v naravi. Nabirali so gobe, hodili v gozd in stikali za raznimi sadeži, igrali različne družabne igre, se sprehajali ob Savinji ...

slika 38: NA DRUŽINSKEM SPREHODU OB SAVINJI
(okrog leta 1978; fotografija je last g. Jagodiča)

Proste dopoldneve so pogosto zaključili s kuhanjem kosila. Boris je postal pravi kuharski virtuoz. Svoje bogate kuharske izkušnje je objavljal v Novem tedniku v rubriki Recept tedna. Žal so mnogi kuharski recepti objavljeni brez avtorjevega imena, zato jih v bibliografiji nismo mogle navajati.

Ko se je Borisu rodil sin Klemen, je začel zbirati električne vlakce, ki so ga od nekdaj navduševali. Počasi je v kleti nastajalo pravo železniško razkošje, saj so se železniške proge z različnimi vlakovnimi kompozicijami raztezale na prostoru 2 x 3 metre. Poplava leta 1990 je vlakce uničila, sedaj pa Boris sestavlja novo, digitalno vodeno kompozicijo.

slika 39: Z ENIM OD NOVIH VLAKOV
(2011; fotografija je last raziskovalk)

Otroci so odraščali in si izbrali svoje poklice. Vsi trije so »vzorci« za svojo poklicno pot našli doma. Sin Klemen si je ustvaril družino in živi v svoji hiši, hči Klara se je odselila v Maribor, najmlajša hči, Barbara, pa s svojo družino živi doma.

Njihova hiša je polna rož. Gojijo tudi kivi in limone. Za domačo hišo imajo zeliščni vrt, na katerem gojijo zelišča za domače potrebe. Med najpomembnejšimi zelišči so vinska rutica, šetraj, žajbelj, kamilice, veliki oman ... V zadnjem letu so nasadili jagodo goji. To je grmičasta rastlina, ki izhaja iz severne Kitajske. Rodi grenko sladke sadove, ki so podobni rozinam in pomagajo za boljše življenje.

slika 40: BUČE VELIKANKE Z DOMAČEGA VRTA
(fotografija je facebooka, 2011)

Borisu in Bernardi sedaj življenje lepšajo živahni vnuki – tri vnukinje (Barbarine hčere) in en vnuk (Klemnov sin), razveseljujejo njun vsakdan.

slika 41: DRUŽINSKI SONČKI
(2010; fotografija je last g. Jagodiča)

NAGRADE IN PRIZNANJA

Za njegovo dolgoletno uspešno delo na področju farmacije in zeliščarstva, mu je Izvršni odbor Slovenskega farmacevtskega društva leta 2009 podelil Minařikovo priznanje za prispevek k razvoju slovenske farmacije in za prizadevno delo v Slovenskem farmacevtskem društvu.

slika 42: MINAŘIKOVO PRIZNANJE
(2011; fotografija je last raziskovalk)

Mnogi Celjani so prepoznali njegov prispevek za dobrobit Celjanov, zato so ga pred leti predlagali za občinsko priznanje – Zlati grb Mestne občine Celje. Źal komisija njihovega predloga ni potrdila in grba ni dobil.

Zagotovo pa je zanj največje priznanje hvaleŹnost vseh tistih, ki jim je kakorkoli pomagal lajšati teŹave, jim pripravljaj čajne mešanice, jim svetoval ali jim na strokoven naēin odprl pogled na svet zdravilnih zelišč v svoji knjigi ali v časopisnih ēlankih o zdravilnih rastlinah, ki jih je objavljaj.

DRUGI O BORISU JAGODIČU

Mnoge prijatelje in znance smo poprosile, da nam s svojimi spomini na g. Borisa Jagodiča pomagajo pri izdelavi naše raziskovalne naloge. Žal nekateri v obilici zadolžitev niso uspeli odgovoriti na naš dopis, spomine gospoda Andreja Arka, ki nam je edini priskočil na pomoč, pa objavljamo v celoti.

g. Andrej Arko, prijatelj

»Moj prvi spomin na Borisa Jagodiča, ki se je rodil 5. marca 1944 v Ljubljani, sega v pozno pomlad leta 1955, ko smo se v Celju proti koncu šolskega leta ponavadi že v lepem vremenu leno vračali iz šole in vmes obredli še marsikak kotiček. Spoznal sem ga na Vrunčevi ulici ob vhodu v zaklonske iz druge svetovne vojne. Bil je v kratkih svetlih platnenih hlačah in okoli njega je bilo več njegovih vrstnikov, vseh vsaj za pol glave manjših od njega, ki so ga kar naprej klicali: »Boris, Boris ... « Tako sem postal pozoren nanj, ker sem ravno šel mimo. Zdelo se mi je, kot da je glavni.

Takrat se mi ni sanjalo, da je Boris vojna sirota. Ni imel več očeta, njegove mame pa se spomnim samo z enega srečanja, dokler je še živela v Celju: visokorasle lepotice s pšeničnimi lasmi. In tudi se mi ni takrat sanjalo, da bova z Borisom kdaj postala taka prijatelja.

V šoli je bil dve leti pred mano. Tako sem se znašel z njim spet leta 1957, ko sem šel v prvo gimnazijo, on pa je bil že v tretji. Takrat je gimnazija imela osem razredov. Že naslednje leto so jo reformirali in postala je štiriletna, kar je še danes. Torej sva bila potem še dve leti skupaj na isti šoli. Najbrž pa se ne bi tako spoprijateljila, če ne bi ena njegovih tet skupaj z njegovimi starimi starši začela zidati hiše na njihovi parceli, ki je bila v soseščini naše hiše. Dom so si dogradili leta 1962, prej pa so živeli na Gubčevi ulici v zgradbi, kjer so imeli pred vojno tudi trgovino z železnino. Ker pa je gradnja zaradi splošnega pomanjkanja gradbenega materiala trajala dolgo, je bilo ves čas veliko priložnosti za najino druženje, kadar je prihajal na njihovo parcelo. Tako sva tedaj med drugim že tudi »sodelovala« kot mož in žena. Za pusta sva bila namreč tako imenitno našemljena (eden od mojih starih stricov – Riko Grobelnik – je bil namreč tudi uveljavljen gledališki masker in lasuljar, šolan v Parizu in na Dunaju), da naju ni nihče spoznal. Ko je moj »mož« v dolgem sprevodu, ki se je vil po ulicah v središču Celja, kdaj spoznal kakega znanca med gledalci na pločniku in ga poklical, se je tistemu Borisov glas sicer zdel znan, ni pa ga mogel spraviti v zvezo z maškarami, kakršni sva bila midva. Še zdaj imam pred očmi osuple in popolnoma zbegane izraze na obrazih tistih njegovih znancev, kot da bi bili priče kaki nenavadni, skoraj strašljivi čarovniji. Seveda je bilo podobnih najinih druženj, povezanih z zabavnostmi, dosti.

V gimnaziji je bil Boris Jagodič v glavnem dober dijak, zelo odprte glave zlasti za naravoslovne predmete. Zanimala ga je tehnika. V eni od klet si je postopoma zgradil miniaturno železnico z lokomotivami in najrazličnejšimi vagončki; proga je bila nadvse razgibana. Takrat pa je bilo pri nas težko, če že ne nemogoče, kupiti elemente za tako železnico, zato se je bilo treba znajti in zaprositi kakega sorodnika ali znanca v tujini. Ko pa se je začela razvijati zabavna elektronika, je Borisa takoj osvojila. Pozneje pa še močnejše računalniška tehnologija.

Boris je rad prepeval. Skupaj sva pela že v mladinskem pevskem zboru na osnovni šoli, potem pa intenzivno tudi v gimnazijskem pevskem zboru pod vodstvom Egon Kuneja. Tudi pozneje je še pel. Imel je prodoren in zvočen tenor. Svojo glasbeno nagnjenost je kot mladenič kombiniral tudi z igranjem klavirja.

Boris Jagodič je tudi veliko bral in imel v pismih privlačen slog pisanja, to mu je bilo v krvi. Imel je namreč imenitnega sorodnika, ameriškega pisatelja slovenskega rodu Louisa Adamiča, ki mu je bil stric. Ta je v svoji knjigi Orel in korenine celo opisal srečanje s svojim petletnim nečakom na ljubljanskem kolodvoru. Na gimnaziji je bila takrat navada, da so dijaki s profesorsko pomočjo ob obletnicah posameznih književnikov na pritličnem hodniku pripravili tako imenovano literarno omarico – razstavljene knjige s slikami in zapisi. Eno takih je pripravil tudi Boris Jagodič o svojem slavnem stricu, ki je imel dostop celo v Belo hišo.

Redno sva se obiskovala potem, ko so se preselili na Otok, dokler ni odšel študirat v Ljubljano, najprej kemijo, potem pa farmacijo, ki jo je končal pred slabimi štiridesetimi leti. Dve leti za njim sem prišel v Ljubljano tudi sam in potem sva dve leti (od 1967 do 1969) celo stanovala skupaj. Tam sva marsikaj ušpičila, kakor se za študentarijo spodobi, a nikomur v škodo. Ker pa je bil on nočni ptič, kakor je pravil, jaz pa jutranjik, je najino študiranje šlo navzkriž: on bi rad študiral ponoči, ko je mir in ko sem se sam že spravil spat, jaz pa sem se spravil pokonci – tudi če sva kdaj ponočevala – vedno neusmiljeno ob šestih zjutraj. Take navade so pogosto sprožale godrnjanje z obeh strani, posebno z njegove v zimskem času, ko je bilo treba zjutraj prižigati luč.

Boris Jagodič je bil že v študentskih časih imeniten kuhar. Rad je kuhal zlasti pasulj, ki sva se ga pogosto napokala in še koga povabila nanj.

Organizirane študentske prehrane takrat seveda ni bilo, tudi ni bilo raznih lokalčkov s hitro prehrano, celo mlečni restavraciji sta bili v središču prestolnice komaj dve, če se prav spominjam. Hoditi se hraniti v gostilno, pa je bilo seveda predrago. Boris Jagodič je včasih dobival z dežele kaka živila, tudi fižol, ki sva jih s pridom pomlatila. Kadar pa je dobil tantieme po svojem stricu pisatelju, ki ni imel otrok, sva si privoščila še kaj imenitnejšega ali šla kdaj celo v gostilno. Vedno je vse delil z mano. Taka je njegova narava še danes. Zelo je širokosrčen in zaupa v večno dobro.

Ko sva končala študij v Ljubljani, se je bilo treba ozreti, ne le po službi in stanovanju, ampak tudi po kaki nevesti. Boris Jagodič je za poročno pričo izbral mene. Naj še dodam, da ga je še v študentskih letih skrbelo, če bo mogel imeti otroke, saj je v otroških letih preživel otroško paralizo, ki je bila tedaj, pred množično uporabo cepiva, ponavadi smrtna. Pa se je vse gladko izteklo, tako da ima zdaj ne le tri otroke, ampak že tudi kar nekaj vnukov.

Žal zdaj živiva vsaksebi, ker sem jaz ostal v Ljubljani, a sva seveda še v stikih in kdaj se tudi obiščemo.«

BIBLIOGRAFIJA

Boris Jagodič je pričel objavljati članke o zdravilnih rastlinah že med študijem, kasneje pa je svoje navdušenje nad zdravilnimi rastlinami, predvsem pa svoje znanje in koristne nasvete, delil z mnogimi ljudmi, saj je objavljajal v mnogih časopisih. S svojim bogatim znanjem o pripravi in uporabi različnih zdravilnih zelišč je želel pomagati ljudem in jih ozavestiti o tem, kako si lahko na enostaven način lajšajo mnoge težave. Pri tem je ves čas opozarjal, da je potrebno biti pri uporabi pazljiv in da se pri zdravljenju ne sme izključiti zdravniških nasvetov.

Knjige:

- Zdravilne zeli – najboljše blago za zdravo telo; Slomškova založba; Maribor; 2004
- Kuharske bukve – Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice; NT&RC; Celje; 2006

Časopisni članki:

Strokovni:

- Prispevek h kemizmu *ilex caroliniana* (Lam.) Loes; Farmaceutski vestnik; 1972; šte. 2
- Večorganska odpoved po naključni zastrupitvi z jesenksim podleskom; Zdravniški vestnik; 2004; šte. 12

Svoje članke je objavljajal tudi v mnogih slovenskih časopisih in revijah. Ker sam ni nikoli vodil evidence o tem, v kateri publikaciji je kaj objavljajal in kdaj, smo se odločile, da skušamo urediti del njegove bibliografije. Žal nismo našle vseh, saj nekaterih časopisov v naši knjižnici nimajo, v digitalni obliki niso objavljajeni, v tuje knjižnice pa se nismo odpravile. Dopolnitev bibliografije bo za nas ostala kot izziv za prihodnje.

Objavljajal je v naslednjih publikacijah: Kmečki glas, Novi tednik, Slovenske novice, Slovenec, Nova doba, Dolenjski list, tednik 7 D in Primorske novice – sobotna priloga. Uspelo nam je pregledati izvode publikacij Kmečki glas, 7 D in Novi tednik.

Kmečki glas:

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1972	13	29. marec	49 in 52	Pomen zdravilnih zelišč
1972	14	5. april	55	Grenkuljica
1972	15	12. april	60	Pljučnik
1972	16	19. april	64	Regrat
1972	17-18	26. april	68	Lapuh
1972	19	10. maj	72	Potročnik
1972	20	17. maj	76	Gabez
1972	21	24. maj	80	Njivska preslica
1972	22	31. maj	84	Bezeg
1972	23	7. junij	88	Arnika
1972	24	14. junij	91	Ognjič
1972	29	19. julij	111	Šentjanževa roža
1972	31	2. avgust	120	Mikica
1972	37	13. september	143	Materina dušica
1972	38	20. september	147	Papeževa sveča
1972	40	4. oktober	156	Melisa
1972	42	18. oktober	165	Pelin
1972	44	1. november	171	Lipa
1972	47	22. november	180	Griževnjak
1972	49	6. december	191	Vinska rutica
1972	51	20. december	200	Slez
1972	52	27. december	203	Plešec

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1973	2	10. januar	8	Planinski mah
1973	3	17. januar	7	Bor
1973	4	24. januar	7	Hribska resa
1973	5	31. januar	8	Dišeča vijolica
1973	7	14. februar	8	Oves
1973	9	28. februar	7	Kolmež
1973	19	9. maj	9	Jeglič
1973	20	16. maj	10	Češmin
1973	21	23. maj	9	Encijan
1973	22	30. maj	5	Ogrščica
1973	28	11. julij	5	Angelika
1973	30	25. julij	5	Trpotec
1974	12	27. marec	10	Teloh – zelo strupena rastlina
1974	15	17. april	9	Plešec
1974	17	1. maj	10	Škrlatni naprstec
1974	18	8. maj	10	Lisičjak

Novi tednik:

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
				POZNAMO ZDRAVILNA ZELIŠČA
1971	35	9. september	13	Poznamo zdravilna zelišča
1971	36	16. september	13	Milnica – saponaria officinalis
1971	37	23. september	13	Šentjanževa roža – hypericum perforatum
1971	39	7. oktober	13	Regrat – taraxacum
1971	40	14. oktober	16	Arnija – arnica montana
1971	41	21. oktober	17	Ognjič – calenduca officinalis
1971	42	28. oktober	17	Vinska rutica – ruta graveolens
1971	43	4. november	17	Omela – viscum album
1971	44	11. november	17	Islandski lišaj – cetraria islandica
1971	45	18. november	17	Slez – altmanca officinalis
1971	46	25. november	23	Materina dušica – thymus serpyllum
1971	47	9. december	17	Tavžentroža – centarium minus moenca
1971	48	16. december	17	Majaron – majarona hortenzis
1971	49	23. december	17	Vresje – calluna vukgaris
1971	50	30. december	21	Plešec – capsella bursa pastoris
1972	1	7. januar	10	Lučnik – verbascum thapsiforme
1972	2	13. januar	4	Navadni rman – achilea millefolium l.
1972	3	20. januar	17	Pelin – artemisia absinthium
1972	4	27. januar	21	Srčna moč – potentilla erecta
1972	5	3. februar	17	Njivska preslica – equisetum arvense
1972	6	10. februar	17	Navadna plahtica – alchemilla vulgaris
1972	7	17. februar	17	Črni bezec – sambucusnigra l.
1972	8	24. februar	17	Beluš – asparagus – officinalis
1972	9	2. marec	21	Bazilika – ocymum basilicum l.
1972	10	9. marec	17	Baldrijan – valeriana officinalis
1972	11	16. marec	17	Angelika – angelica arhangelica l.

leto	stran	datum	številka	naslov prispevka
1972	12	23. marec	17	Dišeča vijolica – <i>viola odorato</i> l.
1972	13	30. marec	21	Bor – <i>pinus silvestric</i>
1972	14	6. april	17	Breza – <i>betula pendula</i>
1972	15	13. april	14	Jeglič – <i>primula veris</i> l.
1972	16	20. april	17	Grenkuljica – <i>glechoma hederacea</i>
1972	17	26. april	19	Habat – <i>sambucus ebulus</i> l.
1972	21	25. maj	20	Rosa – <i>canina</i> l.
1972	22	1. junij	17	Trpotec – <i>plantago lenceolata</i>
1972	23	8. junij	17	Borovnica – <i>vaccinum myrtillus</i>
1972	24	15. junij	21	Rabarbara – <i>rheum officiale</i>
1972	25	22. junij	17	Bela ali mrtva kopriva
1972	27	6. julij	18	Kumina – <i>carum carni</i>
1972	28	13. julij	17	Čebula – <i>allium cepa</i> l.
1972	29	20. julij	19	Pekoča kopriva – <i>urtica divica</i>
1972	30	27. julij	17	Ptičji dresen – <i>polygonum aviculare</i>
1972	32	9. avgust	17	Navadna krhlika – <i>rhamnus frangula</i> l.
1972	33	17. avgust	17	Sporiš – <i>verbena officialis</i>
1972	34	24. avgust	17	Poljski mak – <i>papaver rhoesas</i>
1972	35	31. avgust	17	Gladež – <i>ononis spinoza</i>
1972	37	14. september	17	Krvavi mleček – <i>chelidonium majus</i>
1972	40	5. oktober	21	Plavica – <i>centaurea cyanus</i> l.
1972	42	19. oktober	22	Žajbelj – <i>salvia officialis</i>
1972	43	26. oktober	18	Slezovec – <i>malva silvestris</i> l.
1972	44	2. november	21	Kamilica – <i>matricaria chamomilla</i>
1972	45	9. november	21	Dišeča perla – <i>esperula odorata</i>
1972	46	16. november	21	Navadna smetljika
1972	52	28. december	24	Kopriva – <i>carlina acaulis</i> l.
ZDRAVILNA ZELIŠČA				
1973	1	11. januar	22	Gornik – <i>arctostaphylos uva-uris</i>
1973	2	18. januar	21	Zlata rozga – <i>soidago virgaurea</i>
1973	3	25. januar	20	Glog – <i>crataegus oxyacantha</i> l.
1973	5	8. februar	20	Sedum hermelika – <i>maximum</i> l.
1973	6	15. februar	21	Brusnica – <i>vaccinium vitis idaea</i>
1973	7	22. februar	21	Zelenček – <i>chimpanilla umbellata</i>
1973	8	1. marec	21	Gosja trava – <i>potentilla anserina</i>
1973	10	15. marec	20	Košutnik – <i>gentiana lutea</i> l.
1973	11	22. marec	20	Skrlatni naprstec – <i>digitalis purpurea</i>
1974	1	10. januar	19	Potrebščine za osebno nego
1974	2	17. januar	23	Domača lekarna
1974	3	24. januar	19	Zlata žila
1974	4	31. januar	20	Kako jemljemo zdravila ? *
(navedeni avtor Jože Jagodic)				
1974	5	7. februar	20	Glistavost
1974	6	14. februar	19	Garje
1974	7	21. februar	24	Nahod
1974	8	28. februar	19	Dieta
1974	9	7. marec	22	Nesreča na vrtu nikoli ne počiva
1974	10	14. marec	19	Zapeka
1974	11	21. marec	23	Naš otrok *
1974	12	28. marec	18	Razjeda na dvanajsterniku

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka	
1974	13	4. april	22	Ušivost	
1974	18	9. maj	22	Infarkt	
1974	28	18. julij	18	Ljubezen do otrok	
1974	31	8. avgust	20	Sončenje tudi nevarno	
1974	34	29. avgust	19	Shujšanje brez težav	
1974	38	26. september	35	Varujmo se strupenih gob	
1974	45	14. november	21	Zakaj lasje izpadajo	
1974	48	5. december	18	Vitamini	
1975	15	17. april	18	Zdravilne zeli: Gabez	*
1977	3	20. januar	16	Rastline v medicini (ne le tablete, tudi zelišča in svež zrak)	
1977	4	27. januar	14	Tabletomanija – Izogibajmo se	
1977	5	3. februar	12	Tabletomanija – Vselej tudi posledice	
1977	6	10. februar	15	Mi in zdravje – Nekaj o prehrani	
1977	7	17. februar	15	Mi in zdravje – Gripa na pohodu	
1977	8	24. februar	20	Mi in zdravje – Kava, naša spremljevalka	
1977	10	10. marec	15	Mi in zdravje – Nekaj o koži in njeni negi	
1977	11	17. marec	15	Mi in zdravje – Nekaj o koži in njeni negi /2	
1977	12	24. marec	16	Kako učinkujejo zdravila na kožo	
1977	13	31. marec	20	Mozoljavost	
1977	15	14. april	16	Garje	
1977	16	21. april	16	Ušivost	
1977	20	19. maj	15	Starostne spremembe v koži	
1979	4	1. februar	20	Zdravilne rastline naše prijateljice	
1979	5	8. februar	20	Glog	
1979	6	15. februar	20	Kolmež	
1979	7	22. februar	20	Breza	
1979	9	8. marec	20	Lapuh	
1979	19	17. maj	24	Navadni brin	
1979	20	24. maj	20	Angelika	
1979	21	31. maj	14	Regrat	
1979	23	14. junij	20	Bezeg	
1979	25	28. junij	18	Bi radi shujšali? Toda kako?	
1979	26	5. julij	22	Bi radi shujšali? Toda kako?	
1979	27	12. julij	20	Bela omela	
1979	28	19. julij	19	Ko gremo na dopust	
1979	29	26. julij	16	Rman	
1979	30	2. avgust	24	Goli kilavec	
1979	31	9. avgust	16	Zdravila, oh ta zdravila	
1979	40	11. oktober	16	Zdravila, oh ta zdravila	
1979	41	18. oktober	20	Zdravila, oh ta zdravila: Česen	
1979	42	25. oktober	20	Zdravila, oh ta zdravila: Lan	
1979	44	8. november	24	Zdravila, oh ta zdravila: Kako delujejo zdravila	
1979	45	15. november	20	Zdravila, oh ta zdravila: Stranski učinki zdravil	

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1979	48	6. december	20	Zdravila, oh ta zdravila: Antibiotiki
1979	49	13. december	20	Zdravila, oh ta zdravila: Razkužila
1980	1	10. januar	20	Zdravila, oh ta zdravila: Islandski lišaj
1980	5	7. februar	20	Prehrana v izrednih razmerah
1980	6	14. februar	20	Kamilica
1980	8	28. februar	20	Melisa
1980	28	17. julij	28	Luštrk
1980	30	31. julij	18	Šentjanževe rože
1980	31	7. avgust	18	Lučnik
1980	34	28. avgust	21	Navadni gabez
1981	3	21. januar	18	Trpotec
1982	29	21. julij	20	Cikorija
1982	35	2. september	19	Koruza
1982	36	4. september	23	Potročnik
1982	37	16. september	19	Navadni lan
1982	38	23. september	19	Bezeg
1982	39	30. september	19	Janež
1982	40	7. oktober	27	Zelje
1982	42	21. oktober	19	Buča
1982	43	28. oktober	19	Brusnica
1982	44	4. november	19	Breza
1982	45	11. november	19	Angelika
1982	46	18. november	19	Brin
1982	47	25. november	23	Česen
1982	48	9. december	19	Čebula
1982	49	16. december	25	Črni trn
1982	50	23. december	19	Baldrijan
1982	51-52	30. december	30	Boreč
1983	1	6. januar	17	Artičoka
1983	2	13. januar	19	Benediktinka
1983	3	20. januar	19	Bazilika
1983	4	27. januar	19	Arnika
1983	5	3. februar	19	Agava
1983	7	17. februar	20	Bršljan
1983	8	24. februar	20	Bršč
1983	9	3. marec	20	Aloja
1983	10	10. marec	20	Betonika
1983	11	17. marec	20	Borovnica
1983	12	24. marec	20	Začimbe
1983	13	31. marec	20	Bradavičnik
1983	14	7. april	20	Grenkuljica
1983	16	21. april	24	Čemaž
1983	17-18	28. april	28	Češmin
1983	20	19. maj	20	Črnobina
1983	22	2. junij	20	Črna meta
1983	24	16. junij	20	Dišeča vijolica
1983	25	23. junij	20	Detelja – medena
1983	28	14. julij	24	Gabez

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1983	29	21. julij	17	Encijan
1983	30	28. julij	17	Boldo in nepozebnik
1983	31	4. avgust	17	Divji kostanj
1983	33	18. avgust	17	Gosja trava
1983	34	25. avgust	20	Kravje resje
1983	35	1. september	20	Evkalipt
1983	39	20. september	20	Griževnjak (tavžentroža)
1983	44	3. november	20	Gorčica
1983	45	10. november	20	Glog
1983	46	17. november	20	Ginkgo biloba
1983	49	8. december	20	Gladišnik
1983	51	22. december	34	Hrast
1984	2	12. januar	20	Hribja resa
1984	5	2. februar	20	Habat
1984	8	23. februar	20	Grško seno
1984	10	8. marec	20	Hren
1984	11	15. marec	20	Gozdni koren
1984	12	22. marec	20	Jeglič
1984	17-18	26. april	28	Grenkoslad
1984	20	17. maj	20	Grint
1984	21	24. maj	20	Grenkuljica
1984	22	31. maj	20	Jablana
1984	23	5. junij	20	Jagoda
1984	24	14. junij	20	Češnja
1984	25	21. junij	20	Izop
1984	28	12. julij	17	Janež
1984	29	19. julij	28	Islandski lišaj
1984	30	26. julij	21	Glistovnica
1984	31	2. avgust	20	Dobra misel
1984	32	9. avgust	20	Jaščarica
1984	34	23. avgust	20	Jeglič
1984	35	30. avgust	20	Jerebika
1984	38	20. september	20	Jelka
1984	39	27. september	20	Jetičnik
1984	42	18. oktober	20	Kamilica
1984	43	25. oktober	20	Kilavec
1984	47	22. november	20	Kolmež
1984	49	6. december	20	Kislica
1984	50	13. december	20	Kapucinka
1984	51	20. december	20	Krhlika
1985	1	10. januar	20	Kompava
1985	2	17. januar	20	Kopriva
1985	3	24. januar	20	Korijander
1985	4	31. januar	20	Koper
1985	5	7. februar	20	Kačnik
1985	6	14. februar	20	Kadulja
1985	7	21. februar	20	Kukovičnik
1985	8	18. februar	24	Komoljka
1985	9	7. marec	20	Jelka
1985	10	14. marec	20	Bela mrtva kopriva

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1985	11	21. marec	20	Kakavovec
1985	12	28. marec	20	Krvavi mleček
1985	13	4. april	20	Korenje
1985	14	11. april	20	Konoplja
1985	16-17	25. april	34	Kopitnik
1984	21	30. maj	20	Koruza
1985	22	6. junij	28	Kreša
1985	25	27. junij	24	Kumina
1985	27	11. julij	20	Kukavica
1985	28	18. julij	28	Krvomočnica
1985	29	25. julij	20	Lakota
1985	33	22. avgust	20	Lan
1985	34	29. avgust	20	Lapuh
1985	35	5. september	28	Lipa
1985	37	19. september	20	Lučnik
1985	38	26. september	20	Luštrek
1985	40	10. oktober	28	Macesen
1985	41	17. oktober	20	Madronščica
1985	43	31. oktober	20	Mačeha
1985	46	21. november	20	Marjetica
1985	47	28. november	28	Malina
1985	50	19. december	20	Materina dušica
1986	2	16. januar	20	Mandljevec
1986	3	23. januar	20	Medvejka
1986	4	30. januar	20	Melisa
1986	5	6. februar	20	Meta
1986	6	13. februar	20	Meta
1986	8	27. februar	20	Milnica
1986	9	6. marec	20	Mrzličnik
1986	10	13. marec	20	Mrtva kopriva
1986	11	20. marec	20	Metlika
1986	12	27. marec	20	Navadna črna meta
1986	16	24. april	27	Naduhovka
1986	18	8. maj	20	Netresk
1986	20	22. maj	20	Ognjič
1986	21	29. maj	20	Ogrščica
1986	23	12. junij	20	Oljka
1986	26	3. julij	20	Oranževец
1986	27	10. julij	20	Oman
1986	30	31. julij	20	Bela omela
1986	37	18. september	20	Oves
1986	38	25. september	20	Ožepék
1986	39	2. oktober	20	Oreh
1986	40	9. oktober	20	Recept tedna
1986	41	16. oktober	20	Paradižnik
1986	42	15. maj	20	Naprstec
1986	44	6. november	20	Pehtran
1986	45	13. november	20	Pelin
1986	46	20. november	20	Perla
1986	49	11. december	20	Peteršilj

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1987	2	15. januar	28	Perunika
1987	4	29. januar	20	Pirnica
1987	5	5. februar	20	Plahtica
1987	6	12. februar	20	Pesa
1987	7	19. februar	20	Plešec
1987	9	5. marec	20	Potročnik
				Recept tedna – Korenčkova torta
1987	11	19. marec	20	Pljučnik
1987	12	26. marec	20	Potonika
1987	13	2. april	20	Recept tedna – Gratinirani makaroni
1987	14	9. april	20	Recept tedna – Oranžada s sadjem
1987	15	16. april	20	Plotni slak
				Recept tedna – Bomba iz riža in sira
1987	16-17	23. april	20	Pasji jezik
1987	20	21. maj	20	Plavica
1987	21	28. maj	20	Podraščec
1987	23	11. junij	20	Pegasti bodelj
1987	24	18. junij	20	Rabarbara
1987	26	2. julij	28	Pušpan
1987	28	16. julij	28	Poljska možina
1987	30	30. julij	20	Pijavčnica
1987	33	20. avgust	20	Rabozel
1987	34	27. avgust	20	Poprova meta
1987	36	10. september	28	Ramšela
1987	37	17. september	20	Preslica
1987	38	24. september	20	Redkev
1987	40	8. oktober	28	Regačica
1987	41	15. oktober	20	Regrat
1987	42	22. oktober	23	Regrat - nadaljevanje
1987	44	5. november	20	Repa
1987	45	12. november	20	Repinec
1987	49	10. december	20	Repuh
1988	1	7. januar	20	Rman
1988	2	14. januar	20	Robida
1988	3	21. januar	20	Rožmarin
1988	5	4. februar	20	Srčnica
1988	6	11. februar	20	Sivka
1988	9	3. marec	20	Sladka koreninica
1988	11	17. marec	20	Seneni drobir
1988	12	24. marec	20	Sladki koren
1988	13	31. marec	20	Sladki janež
1988	15	14. april	20	Slez
1988	17	28. april	28	Slezenovec
1988	20	19. maj	20	Smetenjak
1988	21	26. maj	20	Smetlika
1988	23	9. junij	20	Sretena
1988	25	23. junij	20	Sporiš
1988	27	7. julij	28	Sončnica
1988	28	14. julij	28	Smreka, jelka, bor
1988	31	4. avgust	20	Sabljasti triplat
1988	34	25. avgust	20	Solata

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1988	35	1. september	20	Šentjanževa roža
1988	42	20. oktober	20	Srčna moč
1988	43	27. oktober	20	Šetraj
1988	45	10. november	20	Šipek
1988	46	17. november	20	Šaš
1988	47-48	24. november	28	Škržolica
1988	50	15. december	20	Šmarnica
1988	51	22. december	28	Tavžentroža
1989	2	12. januar	20	Timijan
1989	3	19. januar	20	Triplat
1989	6	9. februar	20	Tisa
1989	7	16. februar	20	Tobak
1989	8	23. februar	20	Trnjolica
1989	10	9. marec	20	Travniška penuša
1989	12	23. marec	20	Trpotec
1989	13	30. marec	20	Trpotec
1989	15	13. april	20	Trobentica
1989	20	18. maj	20	Truskavec
1989	23	8. junij	20	Veliki jesen
1989	25	22. junij	20	Uhovnik
1989	28	13. julij	20	Vijolica
1989	32	10. avgust	20	Veliki oman
1989	34	24. avgust	18	Velecvetni lučnik
1989	39	28. september	20	Velecvetni naprstec
1989	42	19. oktober	20	Vinska rutica
1989	43	26. oktober	20	Zdravilni gornik
1989	46	16. november	20	Volčja češnja
1989	49	7. december	20	Volčin
1989	50	14. december	20	Vodenična roža
1989	51	21. december	20	Virh
1990	2	11. januar	17	Vijolica
1990	3	18. januar	17	Vrba
1990	4	25. januar	17	Verbena
1990	5	1. februar	17	Vratič
1990	6	8. februar	17	Vrbovec
1990	8	22. februar	17	Visnaga
1990	10	8. marec	17	Vresa
1990	11	15. marec	25	Smilj
1990	12	22. marec	17	Vinska trta
1990	13	29. marec	33	Vrednik
1990	14	5. april	25	Vrtnica
1990	15	12. april	25	Volčja češnja
1990	16	19. april	25	Veliki oman
1990	17	26. april	25	Vražji krempelj
1990	19	10. maj	20	Barvilna alkana
1990	21	24. maj	25	Grenki les
1990	25	21. junij	25	Harongo
1990	26	28. junij	17	Galgant
1990	27	5. julij	25	Kakavovec
1990	29	19. julij	25	Ingver

*
*

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka	
1990	30	26. julij	17	Gvajak	
1990	31	2. avgust	25	Ipekakuana	
1990	34	23. avgust	17	Kavovec	
1990	35	30. avgust	25	Kafrovec	
1990	36	6. september	25	Evkalipt	
1990	37	13. september	25	Kardamom	
1990	38	20. september	25	Cimicifuga	*
1990	43	23. oktober	23	Kebračo	
1990	44	31. oktober	23	Kininovec	
1990	47	22. november	23	Dišeči klinčevец	
1990	50	13. december	31	Kondurunga	
1991	1	10. januar	24	Kokovičnik	
1991	3	24. januar	24	Kurkuma	
1991	6	14. februar	24	Zelena	
1991	7	21. februar	24	Zajčja deteljica	
1991	8	28. februar	30	Zelje	
1991	10	14. marec	24	Zebrat	
1991	11	21. marec	31	Zajčji mak	
1991	13	4. april	24	Zdravilni čistec	
1991	16-17	25. april	32	Zdravilna strašnica	
1991	21	30. maj	32	Zlata rozga	
1991	22	6. junij	24	Zimzelen	
1991	25	26. junij	30	Ajda	
1991	27	11. julij	18	Volčje jabolko	
1991	28	18. julij	24	Žajbelj	
1991	33	22. avgust	26	Zvezdica	*
1991	34	29. avgust	26	Žen šen	*
1991	37	19. september	26	Žličnik	
1991	42	24. oktober	24	Žafran	
1991	43	31. oktober	24	Nasvet zeliščarja – Vnetje ušes	
1991	46	21. november	24	Nasvet zeliščarja	
1991	47	28. november	24	Nasvet zeliščarja (kupon za nasvet)	
1992	1	9. januar	24	Revmatizem in zdravilne rastline	
1992	4	30. januar	30	Hrast	
1992	6	13. februar	24	Bolna hrbtenica	
1992	11	19. marec	24	Starostne težave	
1992	13	2. april	24	Težave z želodcem	
1992	15	27. februar	30	Psihične težave	
1992	16	23. april	24	Posledice gripe	
1992	18	7. maj	24	Težave z želodcem	
1992	19	14. maj	24	Rana se ne zaceli	
1992	20	21. maj	24	Ledvični kamni	
1992	23	11. junij	24	Vnetje sklepov	
1992	25	25. junij	24	O češnjah	
1992	26	2. julij	24	Mastna koža in mozolji	
1992	29	23. julij	24	Zaščita pred soncem	
1992	31	6. avgust	24	Kuhajmo skupaj – Domači rezanci	
1992	32	13. avgust	24	Sladkorna bolezen	
1992	39	1. oktober	24	Zdravilne rastline in starost	*
1992	40	8. oktober	24	Česen	*

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka	
1992	41	15. oktober	30	Glog	*
1992	45	12. november	24	Martinovanje	
1992	49	10. december	30	Gingh, ginzeng	*
1992	50	17. december	24	Iz babičine skrinje – Božično pecivo	
1992	51	24. december	36	Kuhajmo skupaj – Silvestrsko pričakovanje	
1993	1	7. januar	24	Peka v alufoliji	
1993	2	14. januar	32	Nohti	
1993	5	4. februar	32	Strokovnjak svetuje	
1993	6	11. februar	32	Uporabnost roženkravta	
1993	13	1. april	32	Strokovnjak svetuje	
1993	15	15. april	32	Strokovnjak svetuje – Prebava	
1993	20	20. maj	32	Strokovnjak svetuje	
1993	31	5. avgust	33	Strokovnjak svetuje – Ognjič	
1993	36	9. september	34	Strokovnjak svetuje – Kava	
1993	42	21. oktober	33	Strokovnjak svetuje – Zakaj se potim?	
1993	51	23. december	34	Praznična večerja	
1994	1	6. januar	24	O beli omeli	
1994	2	13. januar	28	Bezeg	
1994	3	20. januar	32	Trpotec	
1994	4	27. januar	32	Lipa	
1994	5	3. februar	32	Hermelika	
1994	7	17. februar	28	Strokovnjak avetuje	
1994	8	24. februar	32	Boldo	
1994	10	10. marec	32	Strokovnjak svetuje – Težave z živci	
1994	12	24. marec	32	Bodelj	
1994	14	7. april	32	Revmatizem	
1994	16	21. april	32	Bor	
1994	17	28. april	32	Benediktinka	
1994	20	19. maj	40	Giht	
1994	21	26. maj	32	Borovnica	
1994	23	9. junij	32	Breza	
1994	24	16. junij	32	Bršč	
1994	25	23. junij	30	Pegasti bodelj	
1994	26	30. junij	32	Brin	
1994	28	14. julij	32	Smreka	
1994	30	28. julij	32	Betonika	
1994	32	11. avgust	32	Bodika	
1994	33	18. avgust	32	Bršljanasta grenkuljica	
1994	34	25. avgust	32	Bršljan	
1994	35	1. september	32	Boljka	
1994	37	15. september	36	Buča	
1994	38	22. september	32	Cimetovec	
1994	39	29. september	32	Čajevec	
1994	42	20. oktober	32	Citronka	
1994	43	27. oktober	32	Cimetovec	
1994	44	3. november	26	Cikorija	
1994	45	10. november	32	Cimicifuga	
1994	46	17. november	40	Čemaž	
1994	47	24. november	40	Češnja	

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka	
1994	48	1. december	40	Češmin	
1994	49	8. december	32	Čebula	
1994	50	15. december	40	Česen	
1995	1	6. januar	26	Črna meta	
1995	2	12. januar	34	Črni trn	
1995	3	19. januar	34	Konoplja	
1995	4	16. januar	34	Črnoglavka	
1995	5	2. februar	34	Črna ogrščica	
1995	6	9. februar	34	Črna redkev	
1995	7	16. februar	34	Črna detelja	
1995	8	23. februar	34	Črnobina	
1995	9	2. marec	34	Divji kostanj	
1995	10	9. marec	34	Dišeča lakota	
1995	11	16. marec	29	Dišeča vijolica	
1995	12	23. marec	33	Dihnik	
1995	13	30. marec	29	Divja mačeha	
1995	16	20. april	29	Evkalipt; Dobra misel	*
1995	19	11. maj	29	Gabez	
1995	21	25. maj	29	Gladišnik	
1995	22	1. junij	29	Gladež	
1995	23	8. junij	29	Ginko	
1995	24	15. junij	29	Žeravec	
1995	25	22. junij	29	Glog	
1995	28	13. julij	29	Grenki les	
1995	29	20. julij	29	Gosja trava	
1995	30	27. julij	29	Gornik	
1995	31	3. avgust	29	Glistovnica	
1995	32	10. avgust	29	Gvajak	
1995	34	24. avgust	29	Hmelj	
1995	37	14. september	29	Hren	
1995	38	21. september	29	Hrast	
1995	39	28. september	29	Haronga	
1995	40	5. oktober	29	Roženkravt	
1995	41	12. oktober	29	Izob	
1995	42	19. oktober	29	Islandski lišaj	
1995	43	26. oktober	33	Ingver	
1995	44	2. november	24	Divji kostanj	
1995	45	9. november	29	Hribja resa	
1995	47	23. november	32	Jagodnjak	
1995	48	30. november	30	Jaščarica	
1995	49	7. december	30	Jastrebina	
1995	50	14. december	30	Janež	
1996	1	4. januar	26	Jeglič	
1996	2	11. januar	25	Jerebika	
1996	3	18. januar	29	Jesen	
1996	4	25. januar	33	Jetičnik	
1996	5	1. februar	33	Jelka	
1996	6	7. februar	31	Kapucinka	
1996	7	15. februar	33	Kamilica	
1996	10	7. marec	31	Kafrovec	

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka	
1996	11	14. marec	33	Kardamom	
1996	13	28. marec	33	Komarček	
1996	14	4. april	33	Klinčevce, dišeči	
1996	15	11. april	31	Kavovec	
1996	16	18. april	31	Kilavec	*
1996	17	25. april	31	Kininovec	
1996	18	3. maj	33	Kebračo	
1996	20	16. maj	32	Kolmež	
1996	21	23. maj	33	Korenje	
1996	27	4. julij	34	Kopriva	
1996	28	11. julij	34	Koper	
1996	30	25. julij	34	Koruza	
1996	32	8. avgust	34	Korijander	
1996	34	22. avgust	34	Navadna kreša	
1996	36	5. september	34	Krvenka	
1996	39	26. september	34	Komonika	
1996	40	3. oktober	34	Košeničica	
1996	42	17. oktober	34	Kostanj	
1996	43	24. oktober	34	Krhlika	
1996	44	29. oktober	34	Krompir	
1996	45	7. november	34	Krvavi mleček	
1996	46	14. november	34	Kumina	
1996	47	21. november	34	Krvomočnica	
1996	48	28. november	34	Kukavica	
1996	49	5. december	34	Korkuma	
1996	50	12. december	34	Lakota	
1997	1	9. januar	43	Lan	
1997	2	16. januar	43	Akacija	
1997	4	30. januar	43	Lapuh	
1997	5	6. februar	43	Limonovec	
1997	6	13. februar	43	Lipa in lipovec	
1997	8	27. februar	43	Lučnik	
1997	9	6. marec	43	Lovor	
1997	10	13. marec	43	Lobodika	
1997	13	3. april	43	Lisičjak	
1997	14	10. april	43	Mačeha	
1997	15	17. april	43	Macesen	
1997	16	24. april	43	Luštrek	
1997	19	15. maj	43	Madronščica	
1997	20	22. maj	43	Majaron	
1997	21	29. maj	43	Malinjak	
1997	22	5. junij	43	Materina dušica	
1997	23	12. junij	43	Majnica	
1997	24	19. junij	43	Medvejka	
1997	25	26. junij	43	Marjetica	
1997	28	17. julij	43	Mandljevec	
1997	30	31. julij	43	Medena detelja	
1997	31	7. avgust	43	Melisa	
1997	32	14. avgust	43	Milnica	
1997	35	4. september	43	Mrtva bela kopriva	
1997	36	11. september	43	Mrzličnik	

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1997	39	2. oktober	43	Navadna kislica
1997	41	16. oktober	43	Naduhovka
1997	45	13. november	43	Netresk
1997	46	20. november	43	Nepozebnik
1997	52	30. december	26	Silvestrska večerja
1998	3	11. junij	43	Rdeči naprstec
1998	4	29. januar	43	Njivska preslica
1998	5	5. februar	43	Navadni kopitnik
1998	6	12. februar	43	Navadna kislica
1998	7	19. februar	43	Ognjič
1998	9	5. marec	43	Ogrščica
1998	11	19. marec	43	Oljka
1998	15	16. april	43	Oranževac
1998	19	14. maj	43	Origano
1998	21	28. maj	43	Paprika
1998	22	4. junij	43	Oves
1998	23	11. junij	43	Oreh
1998	28	16. julij	47	Peteršilj
1998	29	23. julij	47	Pravi pelin
1998	30	30. julij	47	Pasijonka
1998	31	6. avgust	46	Pasji jezik
1998	32	13. avgust	47	Žar malo drugače
1998	33	20. avgust	47	Petoprstnik
1998	36	10. september	47	Paradižnik
1998	41	15. oktober	47	Domača lekarna v kozarcu medu *
1998	43	29. oktober	46	Pirnica
1998	46	19. november	54	Plešec
1998	47	26. november	46	Potrošnik
1998	51	22. december	47	Božična večerja
1999	1	7. januar	46	Poprova meta
1999	2	14. januar	35	Poljski mak
1999	4	28. januar	34	Podlesek
1999	7	18. februar	35	Zelje in rpa
1999	8	25. februar	35	Praproti
1999	14	8. april	34	Pušpan
1999	16	22. april	35	Prstati pesjak
1999	19	13. maj	34	Podraščec
1999	20	20. maj	34	Beluši
1999	23	10. junij	35	Potonika
1999	25	24. junij	34	Ptičja dresen
1999	27	8. julij	35	Polaj
1999	28	15. julij	34	Preobjeda
1999	37	16. september	35	Krvenka
1999	44	4. november	34	Rabozelj
1999	47	25. november	34	Peščeni smilj
1999	51	23. december	34	Božična večerja
1999	52	29. december	34	Silvestrska večerja

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
2000	1	6. januar	34	Rebrinec

* avtor prispevka ni naveden

7 D:

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1997	29	16. julij	66	Ajda
1997	30	23. julij	66	Bazilika
1997	31	30. julij	66	Aloja
1997	32	6. avgust	66	Baldrijan
1997	33	13. avgust	66	Artičoka
1997	34	20. avgust	66	Ameriški slamnik
1997	35	27. avgust	66	Angelika
1997	36	3. september	66	Arnika
1997	37	10. september	66	Bedrenec
1997	38	17. september	66	Beluš
1997	39	24. september	66	Borovnica
1997	40	1. oktober	66	Bela omela
1997	41	8. oktober	66	Bezeg
1997	42	15. oktober	66	Divji kostanj
1997	43	22. oktober	66	Benediktinka
1997	44	29. oktober	66	Bodelj
1997	45	5. november	66	Bodelj
1997	46	12. november	66	Breza
1997	47	19. november	66	Bršljan
1997	48	26. november	66	Brin
1997	49	3. december	66	Bor
1997	50	10. december	42	Brusnica
1997	51	17. december	42	Bršljanasta grenkuljica
1997	52	23. december	50	Boreč
1998	1	7. januar	42	Boldo
1998	2	14. januar	42	Bršč
1998	3	21. januar	42	Buča
1998	4	28. januar	42	Cikorija
1998	5	4. februar	42	Cimicifuga
1998	6	11. februar	42	Cimetovec
1998	7	18. februar	42	Citronka
1998	8	25. februar	42	Čajevec
1998	9	4. marec	46	Čemaž
1998	10	11. marec	42	Čebula
1998	11	18. marec	42	Češmin
1998	12	25. marec	42	Česen
1998	13	1. april	46	Črna detelja
1998	14	8. april	42	Črna meta
1998	15	15. april	42	Črnoglavka
1998	16	22. april	42	Črna redkev
1998	17	29. april	42	Dišeča lakota
1998	18	6. maj	42	Črni trn
1998	19	13. maj	42	Črnobina

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1998	20	20. maj	42	Dišeča vijolica
1998	21	27. maj	42	Smreka
1998	22	3. junij	46	Divja mačeha
1998	23	10. junij	42	Dobra misel
1998	24	17. junij	42	Glog
1998	25	24. junij	42	Jagodnjak
1998	26	1. julij	42	Gabez
1998	27	8. julij	42	Ginko
1998	28	15. julij	42	Lipa
1998	29	22. julij	42	Gladež
1998	30	29. julij	42	Gladišnik
1998	31	5. avgust	46	Glistovica
1998	32	12. avgust	42	Gorčica
1998	33	19. avgust	42	Gornik
1998	34	26. avgust	42	Gosja trava
1998	35	2. september	46	Grenki les
1998	36	9. september	42	Griževnjak
1998	37	16. september	42	Hmelj
1998	38	23. september	42	Grško seno – triplat
1998	39	30. september	42	Hrast
1998	40	7. oktober	46	Hermelika
1998	41	14. oktober	42	Hren
1998	42	21. oktober	42	Ingver
1998	43	28. oktober	42	Islandski lišaj
1998	44	4. november	46	Izop
1998	45	11. november	42	Janež
1998	46	18. november	42	Harpago
1998	48	2. december	46	Jastrebina
1998	49	9. december	42	Jelka
1998	50	16. december	42	Jerebika
1998	51	22. december	42	Jesen
1999	1	6. januar	42	Jetičnik
1999	2	13. januar	42	Jaščarica
1999	3	20. januar	42	Kamilica
1999	4	27. januar	42	Kafrovec
1999	5	3. februar	46	Kapucinka
1999	6	10. februar	42	Kilavec
1999	7	17. februar	42	Kardamom
1999	8	24. februar	51	Komarček
1999	9	3. marec	46	Krebuljica
1999	10	10. marec	42	Klinčevc
1999	11	17. marec	42	Kolmež
1999	12	24. marec	51	Bodeča neža
1999	13	31. marec	51	Korenje
1999	14	7. april	51	Koper
1999	15	14. april	51	Kopriva
1999	16	21. april	51	Konjska griva
1999	17	28. april	51	Koriander
1999	18	5. maj	51	Koruza
1999	19	12. maj	51	Košenica
1999	20	19. maj	51	Kostanj

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
1999	22	2. junij	55	Kumina
1999	23	9. junij	51	Krvenka
1999	24	16. junij	50	Krvavi mleček
1999	25	23. junij	50	Krvomočnica
1999	26	1. julij	50	Kreša
1999	27	7. julij	54	Kukavica
1999	28	14. julij	50	Kurkuma
1999	29	21. julij	50	Krompier
1999	30	28. julij	50	Lan
1999	31	4. avgust	46	Lapuh
1999	32	11. avgust	42	Limonovec
1999	33	18. avgust	42	Lakota
1999	34	25. avgust	42	Lučnik
1999	35	1. september	46	Luštrek
1999	36	8. september	42	Ognjič
1999	37	15. september	42	Rabarbara
1999	38	22. september	42	Mandraščica
1999	39	29. september	42	Majaron
1999	40	6. oktober	42	Malinjak
1999	41	13. oktober	42	Marjetica
1999	42	20. oktober	42	Materina dušica
1999	43	27. oktober	42	Navadna medena detelja
1999	44	3. november	42	Kijasti lisičjak
1999	45	10. november	42	Navadna melisa
1999	46	17. november	42	Milnica
1999	47	24. november	42	Lovor
1999	48	1. december	42	Močvirski oslad
1999	49	8. december	42	Monarda ali zlata melisa
1999	50	15. december	42	Naprstec, rdeči
1999	51	22. december	42	Naduhovka
1999	52	29. december	42	Lobodika
2000	1	5. januar	42	Nepozebnik
2000	2	12. januar	42	Navadni mrzličnik
2000	3	19. januar	42	Njivska preslica
2000	4	26. januar	42	Kako pripraviti zeliščne preparate
2000	5	2. februar	42	Oljka
2000	6	9. februar	42	Dežen
2000	7	16. februar	42	Ogrščica
2000	8	23. februar	42	Navadni netresk
2000	9	1. marec	42	Oreh
2000	10	8. marec	42	Vprašali ste (gojenje ameriškega slamnika) <i>samo odg.</i>
2000	11	15. marec	42	Oves
2000	12	22. marec	42	Veliki oman
2000	13	29. marec	42	Oranževac
2000	14	5. april	42	Pehtran
2000	15	12. april	42	Regrat
2000	16	19. april	42	Mira
2000	17	25. april	42	Paradižnik
2000	18	3. maj	42	Pravi pelin
2000	19	10. maj	42	Paprika

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
2000	20	17. maj	42	Pasijonka
2000	21	24. maj	42	Perunika
2000	22	31. maj	38	Peteršilj
2000	23	7. junij	38	Petoprstnik
2000	24	14. junij	38	Plazeča pirnica
2000	25	21. junij	38	Plavica
2000	26	28. junij	38	Plešec
2000	27	5. julij	38	Poljski mak
2000	28	12. julij	38	Poprova meta
2000	29	19. julij	38	Poljska možina
2000	30	26. julij	38	Podraščec
2000	31	2. avgust	38	Peščeni smilj
2000	32	9. avgust	38	Pljučnik
2000	33	16. avgust	38	Podlesek
2000	34	23. avgust	38	Polaj
2000	35	30. avgust	38	Potročnik
2000	36	6. september	38	Praproti
2000	37	13. september	38	Pušpan
2000	38	20. september	38	Pasji jezik
2000	39	27. september	38	Rimska kamilica
2000	40	4. oktober	38	Ptičja dresen
2000	41	11. oktober	38	Prstati pesjak
2000	42	18. oktober	38	Potonika
2000	43	25. oktober	58	Rdeča redkev
2000	45	8. november	38	Rebrinec, navadni
2000	46	15. november	38	Navadni repuh
2000	47	22. november	38	Ratanhija
2000	48	29. november	40	Repik, navadni
2000	49	6. december	43	Ricinus
2000	50	13. december	43	Rman, navadni
2000	51	20. december	58	Ribez
2001	1	3. januar	43	Rosika, okroglostna
2001	2	10. januar	43	Navadni rožmarin
2001	3	17. januar	43	Navadna rosnica
2001	4	24. januar	43	Prava robida
2001	5	31. januar	43	Sabal
2001	6	7. februar	43	Sena
2001	7	14. februar	43	Prava sivka 1
2001	8	21. februar	43	Senega
2001	9	28. februar	43	Sladka navadna koreninica
2001	10	7. marec	43	Sladki koren
2001	11	14. marec	43	Navadni slez
2001	12	21. marec	43	Prava sivka 2
2001	13	28. marec	43	Slezenovec, gozdni
2001	14	4. april	43	Toga smetlika
2001	16	18. april	43	Smrđljčka
2001	17	25. april	58-59	Sporiš, navadni; vprašanja bralcev
2001	18	9. maj	43	Srčna moč
2001	19	16. maj	43	Srčnica, deljenolistna
2001	23	6. junij	43	Sretena, navadna
2001	24	13. junij	43	Svetlin, dvoletni

leto	številka	datum	stran	naslov prispevka
2001	25	20. junij	43	Šipek, navadni
2001	26	27. junij	43	Škrzolica, dolgodela
2001	27	7. julij	37	Šentjanževka
2001	28	11. julij	31	Trpotec, ozkolistni
2001	30	25. julij	31	Trpotec, indijski
2001	31	1. avgust	31	Odgovori na vprašanja bralcev
2001	33	14. avgust	31	Odgovori na vprašanja bralcev
2001	34	22. avgust	31	Islandski lišaj; Odgovori na vprašanja bralcev
2001	35	29. avgust	31	Vinska rutica
2001	36	5. september	31	Vratič, navadni
2001	37	12. september	31	Vrba
2001	39	26. september	31	Vrbovec, ozkolistni
2001	40	3. oktober	31	Vresa, jesenska
2001	41	10. oktober	31	Vrtni timijan
2001	42	17. oktober	31	Vrtni šetraj
2001	43	24. oktober	31	Odgovori na vprašanja bralcev
2001	45	7. november	31	Navadna zelena
2001	46	14. november	31	Odgovori na vprašanja bralcev
2001	47	21. november	31	Odgovori na vprašanja bralcev
2001	48	28. november	31	Zelje
2001	49	5. december	31	Zlata rozga
2001	50	12. december	31	Čaji ob prehladu
2001	51	19. december	31	Čaji ob prehladu
2001	52	27. december	31	Žitni zebrat

ZAKLJUČEK

Pisati življenjsko zgodbo človeka, ki ga nič ne poznaš, se nam je na začetku zdelo precej zahtevno. Ko pa nam je naša mentorica razložila, da bomo spoznavale življenje in delo človeka, ki je svoje življenje posvetil proučevanju zdravilnih rastlin in njihovim učinkom, nam je vse skupaj postalo precej zanimivo.

Že ob prvem srečanju z gospodom Borisom Jagodičem smo spoznale, da bomo imele težko nalogo, saj g. Jagodič o sebi in svojem življenju ne govori rad, pisni viri, ki bi govorili o njegovem življenju, pa so skopi. Počasi in vztrajno smo sestavljale mozaik njegove življenjske poti.

Ko nam je gospa Božena Orožen svetovala, da raziščemo njegove članke in sestavimo njegovo bibliografijo, smo se dela lotile resno. Veliko ur smo presedele v knjižnici ob prebiranju starih časopisov in ob iskanju virov v digitalni knjižnici (Novi tednik). Žal pri nas niso dosegljivi vsi časopisi, v katerih je objavljaj, tako da smo se omejile na Kmečki glas, Novi tednik in 7 D.

Ob koncu smo ugotovile, da so se naša predvidevanja v celoti uresničila.

- Mnogim Celjanom je pomagal lajšati zdravstvene težave; o tem priča zvezek čajnih mešanic za posamezne ljudi in dejstvo, da so se večkrat vračali po čajne mešanice.
- V Celju je poznana osebnost, saj so ga, v glavnem starejši naključno izbrani Celjani, poznali, medtem ko mlajši njegovega imena niso poznali. Da je v Celju poznana osebnost priča tudi podatek, da mu je pred leti dr. Rudi Čajevec, ki je bil v Parizu z atletske reprezentanco, poslal razglednico, na kateri je bil naslov: Najboljši zeliščar v Celju; Jugoslavija. Boris je pošto dobil.
- Predpostavile smo, da je objavil veliko člankov, a nas je njihova količina presenetila; objavljaj je več, kot smo predvidevale.
Žal je njegova knjiga Zdravilne zeli najboljše blago za zdravo telo, ki je pravi mali učbenik zdravilnih zelišč, že dolgo razprodana, zato menimo, da bi bilo smiselno, da bi izšel njen ponatis, saj se ljudje vedno bolj zanimajo za zdravilne zeli in za njihovo uporabo.
- Boris Jagodič je v Celju in v srcih Celjanov pustil globok pečat, saj je ljudem s svojimi čajnimi mešanicami oziroma z nasveti, kako jih uporabljamo, lajšal bolečine, jih opozarjal na pasti pri jemanju zdravilnih zeli in ljudi spodbujal, da čim več posegajo po naravnih zdravilih.

Izkazalo se je, da je bila naša odločitev, da gospoda Borisa Jagodiča predstavimo kot osebnost našega kraja, pravilna.

Vesele smo, da smo ga spoznale, da smo spoznale njegovo delovanje in njegove nasvete in da lahko njegovo življenjsko zgodbo predstavimo tudi vam.

ZAHVALA

Ob koncu bi se rade zahvalile vsem, ki so nam pri našem delu kakorkoli pomagali. Hvala vsem, ki so pobrskali po spominu in nam zaupali skrivnosti bogate življenjske poti, ki so jo delili z gospodom Borisom Jagodičem ter nam tako pomagali pri oblikovanju njegovega življenjskega mozaika.

Iskrena hvala tudi vsem tistim, ki so nas pri našem delu spodbujali, ko smo že skoraj obupale in nas z nasveti usmerjali pri izdelavi naše naloge.

Predvsem pa bi se rade zahvalile gospodu Borisu Jagodiču, ki nam je razkril skrivnosti svojega življenja in nas popeljal skozi skrivnostni svet zdravilnih rastlin.

slika 43: RAZISKOVALKE PRI DELU V KNJIŽNICI
(februar 2011)

VIRI IN LITERATURA

- PISNI VIRI:** Adamič, Louis: Orel in korenine; Mladinska knjiga; Ljubljana; 1977
Jagodič, Boris: Zdravilne zeli – najboljše blago za zdravo telo; Slomškova založba; Maribor; 2004
Jagodič B., Tasič J., Podjed M.: Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice; NT&RC; Celje; 2006
Mikeln, Miloš: Veliki voz; Mihelač; Ljubljana; 1992
Šepetavc, Anton: Gimnazija v srcu; I. gimnazija v Celju; Celje; 2005
200 let I. gimnazije v Celju; I. gimnazija Celje; Celje; 2010
Farmaceutski vestnik; 1972; številka 2
Slovenski zdravniški vestnik; 2004; številka 12
Celjan, 9. 6. 2004
Jana, 6. 7. 2010
Novi tednik, 29. 10. 2010

Časopisi po priloženi bibliografiji

- INTERNETNI VIRI:** www.ce-lekarne.si (februar 2011)
www.radiocelje.com (februar 2011)
facebook (marec 2011)
fotografija na naslovnici je s facebookove strani g. Jagodiča

- USTNI VIRI:** g. Boris Jagodič
g. Andrej Arko (Ljubljana), prijatelj
ga. Božena Orožen (Celje), znanka in daljna sorodnica

IZJAVA

Mentor (-ica) , Jana Draksler, v skladu z 2. in 17. členom Pravilnika raziskovalne dejavnosti »Mladi za Celje« Mestne občine Celje, zagotavljam, da je v raziskovalni nalogi z naslovom Boris Jagodič – osebnost mojega kraja, katere avtorji (-ice) so Ana Ašič, Janja Jurak in Nuša Krajnc:

- besedilo v tiskani in elektronski obliki istovetno,
- pri raziskovanju uporabljeno gradivo navedeno v seznamu uporabljene literature,
- da je za objavo fotografij v nalogi pridobljeno avtorjevo (-ičino) dovoljenje in je hranjeno v šolskem arhivu;
- da sme Osrednja knjižnica Celje objaviti raziskovalno nalogo v polnem besedilu na spletnih portalih z navedbo, da je nastala v okviru projekta Mladi za Celje,
- da je raziskovalno nalogo dovoljeno uporabiti za izobraževalne in raziskovalne namene s povzemanjem misli, idej, konceptov oziroma besedil iz naloge ob upoštevanju avtorstva in korektnem citiranju.

Celje, 14. 3. 2011

žig šole

Šola: Osnovna šola Frana Kranjca Celje

Podpis mentorja(-ice): Jana Draksler

Podpis odgovorne osebe: Danica Šalej

Boris JAGODIČ

osebnost mojega kraja

Mentorica:

Jana Draksler

OŠ Frana Kranjca Celje

Avtorice:

Ana Ašič

Janja Jurak

Nuša Krajnc

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, marec 2011